

ILUSTROWANY DZIENNIK ŚLĄSKI

POLSKA ZACHODNIA

Redaktor naczelny: Edward Raman.

Druk: Drukarnia Śląska. Sp. z ogr. odp. Katowice, Batorego 2 i Kościuszki 15. Tel. 306-75 i 304-26

Redaktor odpowiedzialny: Henryk Nassó

REDAKCJA:

Dziennik: Katowice, ul. Batorego 4. Tel. 337-07
Noce: Katowice, Batorego 2. Tel. 304-26 i 308-78

ADMINISTRACJA:

Katowice, ulica Kościuszki 15. Telefon 301-26.
Przyjmowanie ogłoszeń i abonamentu.
P. K. O. Katowice 303 651.

REPREZENTACJA:

Bielisko, ulica Paśaź 1. Telefon Nr. 3657.
Przyjmowanie ogłoszeń i abonamentu.

Abonament miesięczny zł 2,50 w doposażeniu do domu. Ceny ogłoszeń: wiersz jednolinowy milimetr 25 gr. Drobnie ogłoszenia za słowo 20 gr. Rękopisów nie zwraca się.

Panu Prezydentowi
Rzeczypospolitej w hołdzie

Mysła i sercem zwraca się dziś Polska w stronę warszawskiego Zamku i śle pokłon imieninowy dostojnemu Solenizantowi. Bo w stosunku społeczeństwa do P. Prezydenta Prof. Ignacego Mościckiego jest nie tylko naturalny szacunek dla Wybrańca Narodu, ale jest w nim również nuta serdecznego oddania dla męża realnych wobec Polski zasług, który i swój obecny wysoki postępek sprawuje jako wierną służbę Ojczyźnie.

Nazwiska bezpośrednich przodków Pana Prezydenta idą nieprzerwanym łańcuchem w walkach o niepodległość, w tych walkach, w których zdobywało się — bezimienną mogiłę lub celę więzienną lub kajdany na Sybirze... Pradziad — legionista w wojnach Napoleona; dziad — żołnierz wojny 830/31 roku; ojciec i stryj — w powstaniu 1863. Stryj ginie od moskiewskiej kuli...

Ani upadek powstania, ani tułaczka emigracyjna, więzienie w Cytadeli nie łamią na Juchu powstańca z r. 1863. Atmosfera rodzinna, w której wzrastał Ignacy Mościcki, nie była snąc atmosferą przynębienia moralnego i ugody z wrogiem, skoro młody student politechniki ryskiej bierze udział we wszelkich poczynaniach młodzieży niepodległościowej i przed prześladowaniami władz moskiewskich już jako 24-letni młodzieniec uchodzić musi zagranicę.

W twarym trudzie robotnika zdobywa sobie w Londynie egzystencję, równocześnie z niezwykłą intensywnością pracując naukowo i działając wśród pierwszych pionierów przyszłych walk o niepodległość.

Ignacy Mościcki jest pierwszym z tych, którzy przypuszczają szturm do otaczającej nas atmosfery, by wydrzeć jej tajemnicę tworenia związków chemicznych. Nietylko dla celów naukowych, ale również i praktycznych. Przed nauką staje zadanie konkretne: wiązanie azotu, zawartego w atmosferze, w związki chemiczne, któremi rolnik mógłby zasilać swe niwy.

Może wspomnienie ubogich w pierwiastki azotowe niw mazowieckich pełnił młodego asystenta szwajcarskiego uniwersytetu, do pracy w tym kierunku... Jego wynalazki i odkrycia w tej dziedzinie zapisują Go złotymi zgłoskami w dziejach nauki i postępu.

W pracy tej jest moment historyczny — moment po plebiscycie na Górnym Śląsku. Polska otrzymuje Chorzów. Była to największa, czasu wielkiej wojny budowana fabryka związków azotowych. Niemcy zabrali z Chorzowa wszystkie plany i księgi i wynieśli się wszyscy: dyrektorzy, inżynierowie, robotnicy... Polacy — rozumowali — nie zolajają uruchomienie Chorzowa...

Ale zapomnieli, że Polska ma Ignacego Mościckiego. Stał na czele Chorzowa i uruchomił go w ciągu paru tygodni. Było to zwycięstwo, równające się wygranej wielkiej bitwie. Był to jeszcze jeden plebiscyt — plebiscyt polskiej wiedzy i polskiej sprawności. Wygrałszy go dzięki Ignacemu Mościckiemu.

W roku ubiegłym obchodziliśmy 30-lecie pracy naukowej P. Prezydenta. Cała Polska hołd oddała niezmiernie pracowitości i na wiecie naukowej, twórczości umysłowej, wielkiemu wynalazcy — chlubie świata wiedzy.

Równocześnie Polska hołd składa wielkiemu patriocie i wielkiemu mężowi stanu.

W mrocznych latach niewoli, gdy zwarła się garść ludzi wielkich charakterów, by mobilizować młodzież do nowej walki z przemocą — stanął przy Józefie Piłsudskim młody inżynier Ignacy Mościcki. Wierny towarzyszy sędzijskich prac do dziś pozostał wiernym. Pan Prezydent dziś, jak przed laty, ramie

Japonia zmierza do całkowitego wyrugowania
wpływów obcych mocarstw w Azji

Londyn. Sensacją dnia stanowi w Londynie informacja politycznego korespondenta wychodzącego w Osaka wpływowego dziennika japońskiego „Majnicchi Szimbun”. Informacja ta wywołuje w opinii angielskiej przekonanie, że Japonia rozważa dla Chin doktrynę o wiele dalej idącą, aniżeli doktryna Monroe'go w zastosowaniu do kontynentu amerykańskiego. Według prasy japońskiej, minister spraw zagranicz-

nych Hirota uczyni wszystko możliwe, aby wykazać Chinom konieczność porzucenia tradycyjnej polityki opierania się na przyjaźni odległych państw i zrażania sobie równocześnie sąsiadów.

Korespondent wymienia 9 istotnych punktów, które ministerstwo spraw zagranicznych bierze pod uwagę przy formułowaniu polityki Japonii wobec Chin.

Między nimi znajduje się punkt, w

którym Japonia, jeżeli chodzi o zagadnienie wojskowe w Dalekim Wschodzie, pragnie, aby Chiny zobowiązały się do niezwracania się do Ligi Narodów, a nawet do wycofania się z Ligi i do zastąpienia swych europejskich i amerykańskich doradców wojskowych Japończykami.

Pozatem o ile Chiny wykazą dostateczną szczerłość we wszystkich powyższych punktach, Japonia gotowa jest zamienić umowę o rozejmie w Chinach północnych na stały traktat i ustanowić na stale strefę neutralną pomiędzy Chinami i Mandżukowem.

W Foreign Office informacje japońskiego dziennika wywołały zrozumiałe poruszenie. Przedstawiciele tego urzędu, zastrzegając się, że wyrzucenie dobrze zazwyczaj poinformowanego korespondenta politycznego „Majnicchi Szimbun” nie znalazło jeszcze potwierdzenia urzędowego, podkreślają jednak, że przyjęcie przez Japonię powyższego programu w stosunku do Chin oznaczałoby pogwałcenie paktu 9-ju mocarstw w sprawie otwartych drzwi w Chinach i zmusiłoby Wielką Brytanię do daleko idącej rewizji jej stanowiska wobec Japonii.

Dostojny Solenizant



Prezydent Rzeczypospolitej Prof. Ignacy Mościcki.

Hołd młodzieży dla Pana Prezydenta

Warszawa. Wczoraj o godz. 12-iej w podłudnie odbyło się uroczyste złożenie życzeń imieninowych P. Prezydentowi przez młodzież wszystkich szkół. Do zgromadzonej młodzieży wyszedł P. Prezydent w otoczeniu domu cywilnego i wojskowego, przechodząc przed szpaierem pocztów sztandar-

owych. Chór młodzieży odśpiewał pieśni ułożone na cześć P. Prezydenta oraz „Pierwszą Brygadę”. O godz. 13-iej pobyła na dziedzińcu delegacja harcerzy, w których imieniu złożył hołd i życzenia P. Prezydentowi ks. dr. Mauersberger.

w ramie z Marszałkiem, buduje przyszłość Polski. I zawsze autorytet swej osoby i powagę swego wysokiego postępowania rzuca na szalę, gdy nadchodzi czas decyzji, gdy trzeba kres położyć panoszącemu się złu i pchnąć nową Państwa na tor mocarstwowego rozwoju.

Właśnie w stadium ostatecznej realizacji weszło wielkie zagadnienie przebudowy ustroju Państwa, Polska otrzymała nową Konstytucję. Również i w tym dziele Pan Prezydent brał wielki udział. Rzucając poprzedni Sejm wskazał na konieczność rewizji ustroju Państwa jako na jedno z naczelnych zadań. Społeczeństwo wieć całe z wdzięcznością i oddaniem kieruje dziś swoje myśli i serca w stronę warszawskiego Zamku, a ucczi ten

dzień najpękniej, jeśli przypomni sobie, zapamięta i przyjmie jako drogowskaz przyszłego działania piękne słowa Pana Prezydenta z jego pierwszego do narodu orędzia: „Wzywam Was, obywatele Najjaśniejszej Rzeczypospolitej i rozkazuję Wam mocą tej potęgi moralnej, jaka w Urzędzie obranego przez Wolny Naród Prezydenta jest zawarta, abyście czynami niezłomnie utwierdzili wielkość i prawość Ojczyzny. Nie może łamać mocy narodu przywata. Nie mogą kruszyć jedności Rzeczypospolitej różnice dzielnicowe, społeczne czy polityczne. Jak bowiem jeden jest Ojciec nasz w niebiosach, tak jedna jest Matka: Rzeczypospolita Polska, jedyną dla wszystkich związującą miłością, jednej ch. X.

Pan Premier na Zamku

WARSZTWA. P. Prezydent R. P. przyjął dziś Prezesa Rady Ministrów prof. Koźłowskiego, który poinformował P. Prezydenta o bieżących pracach rządu.

U. S. A. nie przystąpi
do Międzynar. Trybunału w Hadze

WASZYNGTON. W ostatecznym głosowaniu senat odrzucił wniosek rządowy o przystąpienie Stanów Zjednoczonych do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze. Powyższy wynik głosowania w tych kołach politycznych, wywołał prawdziwą sensację i jest szeroko komentowany.

Uwaga!

Zawiadamiamy naszych Czytelników z Bykowny i okolicy, że z dniem 1 lutego rb. objął agenturę „Polski Zachodnię”

p. Mikołaj Ruśniok

Bykowna, ulica 11-go listopada nr. 6
Adminstracja „Polski Zachodnię”

Bezprawie wojska paragwajskiego

BUENOS AIRES. Z Posada (głównego miasta prowincji Misiones w Argentynie) donoszą, że grupa żołnierzy paragwajskich przepłynęła się przez rzekę graniczną Parane i wtargnęła do portu Dalicias (w prowincji Entre Rios) i zagarnęła ze składów portowych towary, skonfiskowane przemysłnikom paragwajskim przez władze argentyńskie.

Sowiety pod bronią

Moskwa. Na wieczornym posiedzeniu kongresu wybrał komisarz obrony Tuchaczewski, odwołując, że liczebność czerwonej armii została zwiększona o 600 tys. do 940 tys. Budżet wojskowy, wynoszący wr. 1935 jeden miliard 685 milionów rubli, wynosił w r. 1934 5 miliardów, a w r. 1933 wzrósł do 6 i pół miliarda rubli. Wszyscy rodzaje broni czerwonej armii, flota i lotnictwo rozrosły się w okresie od r. 1931 o 218 procent, (karabiny maszynowe pięciokrotnie), niekiedy zaś nawet o 2000 procent (tankietki). Szybkość czołków wzrosła sześciokrotnie. Lotnictwo sowietów — wedle Tuchaczewskiego — wyprzedza dziś technikę światową nie tylko lotnością ale również jakością, przodując pod względem szybkości, długości trwania lotu przy małym zużyciu paliwa.

Cała granica od jeziora Ładoga do Morza Czarnego, a także granica daleko wschodnie, zostały pokryte umocnieniami fortyfikacyjnymi i bazami lotniczymi w starych kamiznach co przedawszystkiem wywołało potrzebę liczebności armii. Poza tym umocniono szereg punktów wybrzeża bałtyckiego, Morza Czarnego i Pacyfiku. — Wszystkie te prace ukończono w r. 1934. Utworzenie baz na obu granicach Tuchaczewski motywuje trudnością nianawierzenia i przetrzucania w razie wojny wojsk z jednego frontu na drugi. Wysłęczenie czerwonej armii stoi na wysokości. Większość dowódców od pulku wzywa posiada wyższe studia wojskowe. Armia składa się w

45 procentach z robotników, zaś wśród młodzieży znajduje się około 90 procent członków kolchozów. Liczba członków partii komunistycznej wynosi w korpusie oficerskim około 50 proc., dochodząc stopniowo wśród wyższych dowódców do 100 procent. Praca Osoawimachmu ogarnia miliony obywateli. Obrona przeciwzłazowa wykracza zna-

cznie poza ramy armii czerwonej. W zakłóceniu Tu haczewski podkreślał wzrost antywojskowej przyrotywa wojennych.

Zwiększenie armii i budżetu wojskowego zostało przyjęte przez zebranych entuzjastycznie oklaskami, które następnie przeszły w burzliwą owację dla czerwonej armii. Stalina i Woroszyłowa.

Uroczystości w Niemczech

w drugą rocznicę dojścia do władzy Hitlera

Berlin. W środę cała Rzesza uroczystie obchodziła drugą rocznicę dojścia do władzy kanclerza Hitlera. Budynki publiczne i domy prywatne udekorowane były sztandarami a ulicami miast przelatywały oddziały formacji partyjnych, grupy studentów i uczniów z orkiestrami. We wszystkich zakładach przemysłowych Berlina odbyły się apele żałobne, na których wygłoszono okolicznościowe przemówienia. Z funduszy z t. zw. pomocy zimowej wyznaczono 20 mili. marek na rozdanie między nuboższą ludność na zakup węgla i żywności. Prasa poświęca specjalne artykuły, podkreślając znaczenie rocznicy. „Der Deutsche“ organ Niemieckiego Frontu Pracy, zaznacza, że bez zwycięstwa ruchu narodowo-socjalistycznego dzisiejsze Niemcy byłyby bolszewickie.

Odezwą kanclerza do narodu.

Berlin. Z okazji drugiej rocznicy objęcia władzy, kanclerz Hitler wydał proklamację do narodu niemieckiego, w której oświadcza, że program, dla którego przeprowadzenia domagał się pozostawienia mu 4-ch lat czasu już obecnie więcej niż w 2-3 lat został urzeczywistniony. Żaden demokratycz-

ny rząd świata nie może z większym zaangażowaniem i pewnością siebie oczekiwać wotum ufności od swego narodu, niż rząd narodowo-socjalistyczny Niemiec. Proklamacja po czytaniu za decydująca zaśluga narodowego socjalizmu, że obudzili oni do nowego życia i napelnili nowymi siłami twórczymi naród niemiecki i wskazywał, że w służbie nowej idei stanęli obok członków partii narodowo-socjalistycznej żołnierze armii niemieckiej, posadaceli nabożniejszą tradycję. Kanclerz zakończył proklamację słowami, że obchód tegoż rocznicy stoi pod znakiem żałoby po zmarłym feldmarszałku Hindenburgu, który przed dwoma laty oddał władzę w ręce narodowych socjalistów — a równocześnie pod znakiem radości z powodu powrotu Saary do Rzeszy.

Wiedeń. W związku z rocznicą objęcia władzy przez kanclerza Hitlera w Niemczech nieliczne grupy narodowych socjalistów usiłowały urządzić na ulicach Wiednia manifestacyjne pochody, policja zamknęła jednak ulice, którym miały przelatywać pochody i nie doniosła do większych zebrań. Dokonano przytem wielu aresztowań, przeważnie wśród młodzieży.

Nie będzie „daniny szkolnej“

Warszawa (tel. wł.). Na wczorajszym o. statium posiedzeniu sejmowej komisji budżetowej w czasie III czytania budżetu referent generalny budżetu poseł Miedzkiński postawił wniosek uzgodniony z Rządem o skróceniu z prehabilitacji budżetowego przewidzianego dochodu w wysokości 18 milionów złotych, który miał wypłynąć z t. zw. daniny szkolnej i był przeznaczony na wydatki Ministerstwa Oświaty, 18 milionów b. akujących w ten sposób w budżecie Ministerstwa Oświaty pokryte zostaną z innych źródeł, które Rząd przedstawi na plenum Sejmu. Wniosek o skróceniu daniny szkolnej został przyjęty przez komisję.

Austrjackie kontyngenty przywozowe węgla

WARSZAWA (tel. wł.). Władze austriackie ustaliły kontyngenty przywozowe węgla do Austrii na luty 1935 roku w wysokości 70 tysięcy ton. Kontyngent ten został zmniejszony w porównaniu z kontyngentem: za ten miesiąc roku ubiegłego o 10 tysięcy ton. Dla Polski przyniesiono kontyngent 52 tysięcy ton, dla Czechosłowacji 5.150 ton, dla Niemiec i Zagłębia Saary 7.650 ton, dla Węgier 9.500 ton i dla Rosji Sowieckiej 2½ tys. ton.

Sprawa 40-godzinnego tygodnia pracy

GENEWA. Rada administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy rozpoczęła dyskusję nad zagadnieniem 40-godzinnego tygodnia pracy. Rada zastanawia się, w jakich dziedzinach przemysłu 40-godzinny tydzień pracy może być najpierw wprowadzony. Jak przewidują, 40-godzinny tydzień pracy obowiązywać będzie narazie tylko na robotach publicznych, w przemyśle budowlanym oraz w hutnictwie.

Lordowie składają wizyty Hitlerowi

BERLIN. Niemieckie biuro informacyjne donosi: W Berlinie bawili szary polityki przedstawiciele partii liberalnych i Irbie Lordów markiz of Lothian. Konferował on z kanclerzem Hitlerem i innymi wybitnymi obojętymi. Po wizycie u kanclerza lord of Lothian odwiedził korespondentowi Reuters w Berlinie co następuje: Niemcy konsolidują się po przewrocie narodowo-socjalistycznym i napewno nie dają do wojny.

Skład amunicji wyleciał w powietrze

SZANGHAJ. Jak donosi prasa chińska, przed kilkoma dniami w Cing-Hau w wojskowym mandzurskim składzie amunicji wydarzyła się eksplozja, która poślęgnęła za sobą groźne skutki. Wszystkie domy znajdujące się w pobliżu składu amunicyjnego zostały zniszczone. Eksplodująca amunicja zabiła 11 osób. Kilkunastu żołnierzy, jak również kilkanaście osób ludności cywilnej odniosło ciężkie rany. Akcja ratownicza trwała przeszło półtora dnia.

Sensacyjny wniosek na kongresie sowietów

MOSKWA. Podczas ostatniego posiedzenia kongresu sowietów, prezes rady komisji rządowych federacji zakaukaskiej Musabekow zgłosił rewolucyjny wniosek o wprowadzenie w Związku Sowieckim tajnego głosowania przy wyborach do dowództw. Wiele zapowiedzi w wiarygodnego źródła, referat sekretarza C. K. W. Z. S. R. R. Jenukidze w sprawach konstytucyjnych, figurujący jako stały punkt porządku dziennego kongresu, zapowiada się nadzwyczajną sensacyjną.

Zeznania żony Hauptmanna

FLEMINGTON. Wczoraj zeznawała żona Hauptmanna, która twierdziła, że ma jej w noc porwania dziecka płk. Lindbergha, jak również w noc wylatania okupu, był w domu. Wczoraj dnia 26 listopada 1933, w którym to dniu miało ono rzekomo zmienić w klasie jednego z kinoteatrów banknoty, pochodzące z okupu, był również w domu. Tego dnia świadek wraz z matką Hauptmanna szukały adwokata, który ułatwiłby Hauptmannowi powrót do Niemiec.

Biała śmierć

Paryż. W Saint Giron (dep. Ariege we Francji) lawina zasypana grupę robotników na wysokości 300 metrów. Trzy osoby poniosły śmierć w wyniku katastrofy.

Brazylja nie wróci do Ligi Narodów

RIO DE JANEIRO. Zgromadzenie ustawodawcze Brazylji odrzuciło wniosek powrotu Brazylji do Ligi Narodów.

Objawy pozornego dobrobytu w Niemczech

Rzym. Berliński korespondent „Corriere della Serra“ opasza artykuł, w którym krytycznie ocenia bilans rządów narodowo-socjalistycznych w Niemczech. Korespondent stwierdził, że bezrobocie w Niemczech spadło z 3.710.000 do 2.530.000 z ciągu roku i że rozwinął się przemysł samochodowy wskutek specjalnych zarządzeń władz, a uważa, że są to objawy pozornego dobrobytu. Dawnie Niemcy panowały na rynkach zagranicznych, dziś myślą tylko o rynku wewnętrznym. Ta sytuacja nie dogadza sterom przemysłowym, tembardziej, że rząd narodowo-socjalistyczny faworyzuje rolnictwo. Zasady solidarności narodowej (tak zw. Volksgemeinschaft) — zdaniem korespondenta „Corriere della Serra“ nie zostały przez rząd narodowo-socjalistyczny zrealizowane.

Front antyżydowski czeskich laszystów

Praga. Odbył się tu zjazd faszystów czechosłowackich, na którym uchwalono stworzenie aryjskiego frontu antyżydowskiego i antymarksistowskiego.

Malaria

Colombo. Szerza się od dwóch tygodni epidemia malarii na wyspie Cejon w okręgu Kegalle pociągnęła za sobą dotychczas 7.000 wypadków śmiertelnych. Lekarze przewidują dalszy wzrost epidemii, wskutek nadchodzącego okresu obfitych deszczów.

Delegat Węgier w Lidze Narodów podał się do dymisji

Budapeszt. Ze źródeł dobrze poinformowanych donoszą, że poseł Eckhardt przesłał premierowi Gömbösi list, w którym żąda się go dności głównego przedstawiciela Węgier w Lidze Narodów. W liście swym Eckhardt oświadcza, że ze względu na ataki wymierzone przeciw niemu przez część partii rządowej odstępuje od układu zawartego z premierem w sprawie reformy wyborczej, nie chcąc utrudniać przeprowadzenia tej reformy. Zrzeczenie się przedstawicielstwa w Lidze Narodów Eckhardt motywuje względami wewnętrznopolitycznymi, szczególnie różnicami, jakie istnieją między nim, jako przewodniczącym opozycyjnej partii drobnych rolników, a resztą opozycji w sprawie reformy wyborczej.

Przywódca powstańców urugwajskich ujęty

Montevideo. Przywódca powstańców Donjingo Naque został aresztowany. Banki znajdują się pod specjalną strażą wojskową. Ludność cywilna pomaga wojsku w walce z rebeliantami. W okręgu Caneion (prowincja nadmorska Urugwaju) konnica toczy ustrzeli z grupą 200 powstańców. W innych częściach kraju — potyczki trwają.

10 WYGRANYCH PO 100.000 ZŁ!

1000000 ZŁOTYCH

15 WYGRANYCH 1.100.000 50000 ZŁ!

Te ogromne sumy
oraz wiele innych wygranych
możesz uzyskać jeżeli zakupisz
Twój szczęśliwy los
w kolekturze

BRACIA SAFIER, Kraków, Rynek Gł. 6.

Ciągnięcie I-tej klasy rozpoczyna się już 19 lutego.
Ceny losów: ¼ zł. 10 ½ zł. 20, 1/4 zł. 40.
Zamówienia zaliczają się odwrotną pocztą. Konto P. K. O. Nr. 414 400.

Wrzenie rewolucyjne w Urugwaju

MONTEVIDEO. Rozruchy w Urugwaju trwają w dalszym ciągu a nawet, według ostatnich wiadomości, wypadki nabierają ostrości. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, iż przeciwko powstańcom zostały użyte samoloty wojskowe. Samoloty zbombardowały szereg miejscowości w departamentach Tacuarembó i Cerro Largo.

Władze bezpieczeństwa przeprowadzają w dalszym ciągu aresztowania osób, podejrzanych o sympatię z rewolucjonistami. M. in. aresztowano przywódcę partii niezależnych nacjonalistów Domingo Naque.

W obawie przed ewentualnymi napadami na banki zabezpieczono specjalnie oddziały prowincjonalne centralnego banku emisyjnego, jak również oddziały banków prywatnych.

W swej akcji przeciwko rewolucjonistom rząd ma poparcie izby ustawodawczej. Zgromadzenie narodowe przyjęło wniosek, w którym solidaryzuje się z akcją rządu.

BUENOS AIRES. Jak donoszą z pogranicza urugwajskiego, całkowite otoczenie wojsk powstających przez oddziały rządowe jest spodziewane wada chwila.

Jak zamordowano inż. Formisę?

W kołach emigrantów niemieckich w radzie zapanował północ. Jak już telegraficznie doniosły w Zahorzu pod Pragę zamordowany został jeden z emigrantów niemieckich, były dyrektor radiostacji w Sztutgarcie, inż. Formis. Niektórzy emigranci prasy są obecnie w pogotowiu i zamierzają opuścić stolicę Czechosłowacji, gdzie odosiedli ich reka mścicieli, obawiając się, że spotka ich los Lessinga i Formis.

Cała zbrodnia w hotelu pod Pragę wykonana została fantastycznie anizacji zbrodni wallaceowskiej. Okoliczności wskazują na to, że Formis zamordowany został dlatego, że zamachowcy napotkali na przeszkodę, jakich się nie spodziewali: zimna krew i przytomność umysłu byłego bojownika frontowego. Inż. Formis bronił się z bronią w ręku i dlatego zamachowcy nie mogli dopiąć swego celu: porwać wynalazcę i uprowadzić do Niemiec. Wynika to z okoliczności stwierdzonej przy rekonstrukcji zbrodni. Inż. Formis odszedł w środę o godz. 23 z Edyta Korisbachowa, która 22 ub. m. zjawiała się w hotelu w towarzystwie Hansa Müllera na korytarz, a następnie prawdopodobnie na jej zaproszenie wstąpił do jej pokoju. Tam znalazł się oko z dwoma osobnikami, Müllerem, którego już znał i Schubertem, który do pokoju wszedł się oknem. Prawdopodobnie po krótkiej rozmowie Formis dobył rewolweru. W tej chwili uderzony został mocno w głowę, zachwiał się i wystrzelił. Kula ugodziła Korisbachowę; prawdopodobnie przypadkowo, albo też w pewnej chwili Formis uświadomił sobie, kto wprowadził go w taką pułapkę. Dopiero po zbrodni zamachowca znalazł pod łóżkiem powróz, który prawdopodobnie miał służyć do skrepowania inż. Formis. Broniącą się Formisę zamiasztano żywcem — zastrzelono. Zdaje się, że był to strzał w okolice żołądka. Umierając, czy też już zabitego odwiekili zamachowcy do pokoju Formis. Przedtem kula rewolwerowa przeszła mu głowę. Strzały ułyszał kelner z górnego pietra, oraz krzyki i wśród nich głos kobiecy. Gdy popędził na górę, wybił naprzeciw niego jakiś człowiek z pistoletem w ręku i tym pistoletem trzymał go w szachu.

Kelner widział, jak z pokoju nr. 4 powleczono człowieka do pokoju nr. 6 i widział dalej, jak w pokoju nr. 6, gdzie ułożono ciałem między szafą a łóżkiem Müller wyrzucił bombę, która natychmiast eksplodowała. Została ona rzucona prawdopodobnie po to, aby spowodować natychmiast pożar. Sprawcy zapomocą sznura zesunęli się następnie na ziemię i podążyli szybko do stojącego w pobliżu samochodu, czarnego, sześciocyndrowego wozu marki Mercedes z numerem ewidencyjnym kłonskiego biura policyjnego i szybko odjechali. Wybrali drogę przez Pragę, a następnie na prawdopodobnie innej najkrótszą drogą do granicy państwowej.

Dużo pisze się o tem, kim był zamordowany inż. Formis. Pisano również że był on wynalazcą promieni, które na odległość potrafią wstrzymać działanie motorów w samolotach i samochodach. Wynalazki więc nadzwyczajne doniosłe dla prowadzenia wojny. Nikt nie przeczy, że Formis był znakomitym fachowcem w dziedzinie radiostacji. Nie można jednak twierdzić, by był on aż tak wielkim wynalazcą. Zdarzeniem jednak kół czeskiej, dzisiejszemu reżymowi w Niemczech zależało na tem, aby Formis był uszkodzony a przedewszystkiem zaś uniemożliwiona miała być czynność tajnej radiowej stacji nadawczej, której zamordowany właśnie był konstruktorem. Podczas oglądania pokoju Formisę znaleziono opalone szczątki aparatu nadawczego. (Jak wiadomo, mordercy podpalił pokój Formisę, zanim puścili się w ucieczkę). Fachowcy powołani na miejsce czynu stwierdzili, że stacja była doskonale urządzona. Nie ulega wątpliwości, że mordercom udało się odkryć i antenie, chociaż była starannie ukryta. Doskonałemu urzadzeniu też przypisać należy, że stacja ta nie mogła być odkryta drogą badań radiofizjologicznych. Trzeba bowiem zaznaczyć, że władze czechosłowackie na interwencje praskiego poselstwa niemieckiego szukały w czarnie, stacji nadawczej, słyszanej w Niemczech lepiej od stacji w Königsruherhausen.

Formis strzeżony swego pokoju i nie pozwalał nawet służbie hotelowej zbliżyć się do pokoju, twierdząc, że jako wynalazca musi zachować wszelką ostrożność, aby wynalazki jego nie były ujawnione przed skutecznieniem.

W kołach emigrantów niemieckich krąży pytanie: kto zdraził Formisę? Jak już zaznaczyliśmy, droga badań radiofizjologicznych nie było można stwierdzić, gdzie znajduje się tajna stacja nadawcza, można było stwierdzić kierunek. Z tego zdawał so-

bie sprawie i Formis. Formisę musiał ktoś zdradzić a zdrajca był albo prowokator, albo któryś z jego przyjaciół. Zdrajcy szukała emigranci intensywnie anizacji policja.

Radjostacja Formisę mogła być słyszana w całej Europie. Formis nadawał i płyty gramofonowe z przemówieniami skierowanymi przeciw panującemu reżymowi w Niemczech. Płyty te zdolano ocałać.

Jak mordercy prof. Lessinga tak i tutaj sprawcy pozostali dotąd nieuchwytni. Podkreślanie dat urodzin rzekomych sprawców w komunikacie agencji czeskiej, świadczy conajmniej o tem, że przepisano je z książek hotelowych, co jednak nie znaczy, że

mordercy posługiwali ise prawdziwymi paszportami i że są to ich prawdziwe nazwiska. W Pradze zapanowało silne wzburzenie po ogłoszeniu szczegółów morderstwa inż. Formisę zbiegli do Niemiec, przekraczając granice niemiecko-czeską w pobliżu Decina. Ponieważ granica była zamknięta, mordercy posługiwali się prawdziwymi paszportami czeskiej, poczem biegnąc przedostali się na drugą stronę granicy. Kilka godzin później na posterunek cenny zjawili się osobnik z upoważnieniem podpisanem przez Hansa Müllera, któremu strażnik cenny wydał samochód.

Krół wygranych

1.000.000 na No. 72.450

padł u KAFTALA

Tam padł również pierwszy w dziejach loterii **MILION** na No. 61.415

Pozatem szereg wielkich wygranych po zł. **233.033,— 103.330,—** i t. d. n. dziesiątki milionów złotych.

Spieszcie się z kupmem losu do Lej klasy w szczęśliwej kolekturze.

W. KAFTAL i Ska

Kawców e, św. J. a 13

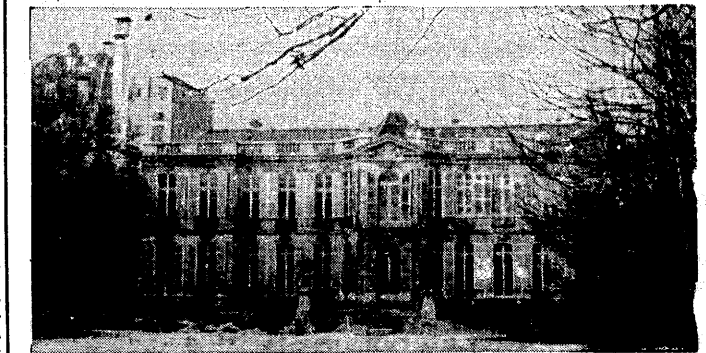
Odziały: **Chorzów, Wolności 26 B. e. s. o, Węgrze 21**

Konto P. K. O. No. 304.761.

Niemiecki chrzest polskich miejscowości na Śląsku Opolskim

Katowice, 1 lutego. Opolskie „Nowiny Codzienne” donoszą: Zarządzeniem ministra spraw wewnętrznych Rzeszy przechrzczono na Śląsku Opolskim dalsze dwie miejscowości o nazwach polskich na niemiec-

kie. Mianowicie dotychczasowa Brzezina w pow. głowicko-toszeckim otrzymała nazwę się będzie urzędowo „Birkenau O.S.”, a dotychczasowy Książ Las w tym samym powiecie otrzyma nazwę się ma „Herzogshelm”.



Premier francuski Flandin przenosi swe biura z dotychczasowej siedziby do nowego gmachu t. zw. hotelu Matignon. Na ilustracji widzimy nową siedzibę premiera od strony parku.

Przygotowania do obchodu rocznicy wybuchu trzeciego powstania w Warszawie

Związek Powstańców Śląskich w roku bieżącym obchodzić będzie uroczystości w Warszawie rocznicę wybuchu trzeciego powstania. W związku z tem ognisko powstańcze i odczytanie tradycyjnego rozkazu odbędzie się w dniu 2 maja br. na Placu Marszałka Piłsudskiego w Warszawie. Udział w tej uroczystości weźmie przeszło 5000 byłych uczestników powstań śląskich.

W sprawie przygotowania powyższej rocznicy bawili ostatnio w Warszawie pp. prezes Wydziału Zw. mec. Witeczak Józef, prezes Zarz. Gł. Zw. Lortz Jan, Komendant Główny Zw. Koronke Rudolf, oraz skarbnik Zarz. Gł. Stefer Ryszard. Jeżdżąc tem wyjazdu jest przyjęcie protektoratu nad te uroczystościami przez P. Premiera Katowickiego, Ministra Spraw Wewn. Kościakowskiego oraz Wiceministra Spraw Wojskowych Gen. Sławoj-Skiadkowskiego.

Organizacja tego obchodu zakrojona jest na wielką skalę, gdyż na tę uroczystość będą desygnowane wszystkie standardy Zw. Powst. śl. w ilości przekraczającej liczbę 200.

Patryjotyczne stanowisko P. O. W. w sprawie autonomii śląskiej

Uchwały nadzwyczajnego zebrania Związku P. O. W. powiatu Katowice i okolicy.

29 stycznia w sali „Powstańców” w Katowicach, odbyło się nadzwyczajne zebranie Związku P. O. W. Kola Powiatowego Katowice i placówek okolicznych, przy udziale pełnych zarządów okręgu i kola. Zebranie, w którym wzięło udział ponad tysiąc uświadomionych Powoiaków, utworzył przez kół powiatowego ob. Fojkisi. Następnie nastąpiło przemówienie. Obyw. kpt. Kawalec, delegat Zarządu Głównego, zdał sprawozdanie z odprawy w Warszawie. Ponadto przemawiali obyw. Voit i obyw. Dr. Mazurkiewicz, który omówił sprawę autonomii Śląska.

Zebrani uchwalili następującą rezolucję. „Powoiacy powiatu katowickiego, zebrani 29 stycznia na Zjeździe w Katowicach, stwierdzając, iż P. O. W. było jedną z pierwszych kadr obozu Marszałka Piłsudskiego w całej Polsce i że jedyną reprezentacją polityczną tego obozu na Śląsku jest Narodowe Chrześcijańskie Zjednoczenie Pracy — odpowiednik na tutejszym terenie B. B. W. R. uważa za konieczne, aby każdy członek Związku Powoiaków czynnie pracował w tym ruchu, pracując przykładając się do jego rozwoju i ugruntowania szczernej ideologii powoiackiej. W tym celu Zjazd poleca Zarządowi Kola delegować swoich przedstawicieli do Rady Powiatowej N. Ch. Z. P., a Placówkom do Komitetów Gminnych N. Ch. Z. P.

Zjazd Powiatowy Związku Powoiaków z radością witając fakt uchwalenia prawdziwych podwalin ustroju Rzeczypospolitej Polskiej w Konstytucji opracowanej przez B. B. W. R. zdecydowanie potępia warcholski protest posłów opozycyjnych, nadużywających trybuny Sejmu Śląskiego do demagogicznych protestów.

Zjazd stwierdza, iż powoiacy śląscy, walcząc o wyzwolenie Śląska i złączenie tej starej ziemi piastowskiej z Rzeczypospolitą, nigdy nie chcieli i nie myśleli o odrębności autonomicznej Śląska.

Zjazd stwierdza, że obóz cywilnej walki niepodległościowej na Śląsku od dawna domagał się złączenia autonomii śląskiej, dającej możność wrogom Państwa do występów, szkodziących dla całości Rzeczypospolitej i utrudniających proces zupelnego zespolenia Śląska z Polską i dąży do zastąpienia jej szeregami samorządem terytorjalnym i gospodarczym, któryby pozabawiony demagogii politycznej — mógł pracować z pożytkiem dla całej Rzeczypospolitej i dla Śląska.

W związku z tem Zjazd w całej pełni solidaryzuje się z deklaracją Klubu poselskiego N. Ch. Z. P. w Sejmie Śląskim, przyciągając swych członków do zdecydowanego przeciwstawienia się szkodziwej dla Państwa demagogii zawodowych opozycjonistów i wytrwałej pracy nad unifikacją dzielnicy śląskiej zarówno pod względem prawnym jak i duchowym z całą Rzeczypospolitą.”

II. Międzyszkolne drużynowe Zawody narciarskie

Dnia 2. II. rozpoczynają się międzyszkolne drużynowe narciarskie zawody młodzieży szkół Wojew. Śląskiego. Zgłoszonych jest 36 drużyn t. j. 180 zawodników. W pierwszym dniu odbędzie się bieg drużynowy na przestrzeni 8 km dla chłopców, a 4 km dla dziewcząt. W drugim dniu rozegrany zostanie slalom drużynowy dla chłopców i dziewcząt. Popołudniu dnia 3. II. odbędzie się w szkole I uroczyste zakończenie zawodów i rozdanie nagród. Na zawodach obecni będą przedstawiciele Władz szkolnych Woj. Śląskiego.

Wyjazd uczestników do Wisły nastąpi z Katowic dnia 1. II. br. o godz. 17.30 z peronu I. Powrót z Wisły 3. II. o godz. 16.45.

Wielostronne usługi akwizytorów pocztowych

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Katowicach zaprowadziła rozmaite dotychczas sposoby przygotowania swojego przedsiębiorstwa zapomocą akwizytorów. Z chwilą kiedy urzędy pocztowe stały się przedsiębiorstwem handlowym, jest rzeczą słuszną, że zaprowadzono akwizycję. Akwizytora pocztowego nie należy traktować jako agenta, który niejednokrotnie stara się sprzedać klientowi towar, temu klientowi zupełnie zbędny, lecz jako urzędnika wyjaśniającego i tłumaczącego wszystkie przepisy i usługi pocztowe. Zdawałoby się, że rola ta jest zupełnie bezcelowa ze względu na to, że każdy dostawca jest poinformowany o czynnościach poczty. Tak jednak nie jest, tembardziej, że poczta wprowadziła cały szereg innowacji, które są wielkimi udogodnieniem szczególnie dla kupiectwa. Przez umiejętne wykorzystanie oferowanych przez akwizytorów usług pocztowych, można zaoszczędzić dużo czasu, wydatków i przysporzyć wiele dochodów. Zupelnosc nasze wyraża się o akwizycji: bardzo pochwlebnie, a akwizytorów wita uśmiechem i życzeniami.

Pamiętaj, że zmniejszając bezrobocie, ooperając wyrobów krajowych!

Echa głośniejszej katastrofy kolejowej pod Rybnikiem

Więści z całej Polski

Dwóch kolejarzy skazano, dwóch uwolniono od winy i kary.

Przed Sądem Okręgowym w Rybniku rozprawy w ubiegłą środę sprawę katastrofy kolejowej dwóch pociągów towarowych, która miała miejsce na dworcu towarowym w Rybniku w nocy 18 czerwca 1934 r. — Miejsca na ławie oskarżonych zajęli kierownik ruchu Augustyn Konsek z Zbrzydowic, blokowy Józef Klejnot z Gotartowic, zast. kier. ruchu Jan Skiba z Polwarków oraz asystent kolejowy Zimna Ryszard z Niedobczyc, wszyscy zatrudnieni na stacji kolejowej w Rybniku. Rozprawę przewodniczył prezes Stodolak. Obronę oskarżonych podjęli się czterej adwokaci rybnicki: dr. Wielgus, dr. Nuzikowski, Adw. Pientka i adw. Dombek.

Sprawa przedstawia się następująco: Krytycznej nocy około godziny 1-rzej przyjechał od strony Niedobczyc pociąg towarowy do swej końcowej stacji w Rybniku. Pociąg pozostawiono na torze bezczynnym. W pół godziny później nadjechał towarowy pociąg od strony Rzędówki. — Pociąg ten blokowy skierował na ten sam tor, gdzie już stał pociąg z Niedobczyc. — Katastrofa była nieunikniona. Pociąg z Rzędówki całą siłą swego pędu uderzył w lokomotywę towarowego pociągu z Niedobczyc. Skutki zdarzenia były opłakane: lokomotywy wyrzute w siebie zostały strażakane, kilkanaście wagonów zdruzgotanych. Ofiar w ludziach na szczęście nie było, poza lekkimi pokaleczeniami wśród obsługi pociągów. P. K. P. narzącone zostały na znaczne straty.


Pierwszemu z oskarżonych akt oskarżenia zarzucił, że jako kierownik ruchu był odpowiedzialny za całą stację i za wszystkie pociągi, przechodzące przez nią i tylko przez jego niedbałe wykonywanie powierzonych mu obowiązków doszło do katastrofy. Oskarżony tłumaczył się, że pociąg od strony Niedobczyc przyjechał w przypłyconym czasie. Na wjazd tego pociągu do stacji on zezwolenia nie dał, a mimo tego kier. pociągu nie przestrzegł jego zarządzenia.

Blokowy Józef Klejnot oskarżony był o to, że wiedząc, iż tor jest zajęty, wpuścił na ten sam tor przejeżdżający pociąg i w ten sposób dopuścił do katastrofy. Klejnot tłumaczył się, że o pociągu z Niedobczyc, stojącym na torze, nie nie wiedział, a ponieważ noc była ciemna: lokomotywa pociągu stojącego na torze nie miała świateł, wobec czego nie mógł jej dostrzec. Mniemając, że to jest wolny dal sygnał „tor wolny” nadjeżdżającemu pociągowi od strony Rzędówki. Dalszym dwóm oskarżonym zarzucano, iż jako pomocnicy kierownika ruchu mogli go upomnieć, by dal odpowie-

dnie zarządzić celem uniknięcia katastrofy, gdyby swe obowiązki wypełniali sumiennie.

Po mowie obrońców Sąd wydał naogół łagodny wyrok. Oskarżony Augustyn Kon-

sek otrzymał 3 tygodnie aresztu z odroczeniem na 2 lata, Józef Klejnot 3 tygodnie z odroczeniem na 2 lata. Pozostali dwaj oskarżeni z braku konkretnych dowodów winy zostali uwolnieni.



W dniu 23-go stycznia 1934 r. zmarł nagie i niespodziewanie mój ukochany mąż, nasz drogi ojciec, brat i wuj 195

S. P. Wincenty Widera

Restaurator

przeżywszy lat 52, o czym w głębokim smutku zawiadania pozostała

żona z córkami

Pogrzeb odbędzie się w dniu 1-go lutego b. r., t. j. w platak o godzinie 3-ej ze Szpitala Miejskiego w Katowicach, ulica Kaszubska.

Przed utworzeniem Izby Lekarskiej na Śląsku

Wybory odbędą się 5 maja br.

Jak się dowiadujemy pierwsze wybory do Śląskiej Izby Lekarskiej odbędą się 5-go maja br. Komisarzem wyborczym został mianowany nac. dr. Sęczyk, a zastępcą p. dr. Łajawski. Wybory przeprze w dzi specjalna komisja, złożona z 12-u członków i 12-u zastępców, wybranych przez komisarza wyborczego i jego zastępcę. W razie zatwierdzenia wyboru 30-u członków Rady Izby Lekarskiej na Śląsku, przeprowadzone będą wkrótce wybory Zarządu, tak, iż należy przypuszczać, że już od czerwca br. lekarze na Śląsku będą zorganizowani w swój związek zawodowy, jakim będzie Śląska Izba Lekarska.

Spodziewać się należy, iż lekarze na Śląsku, w liczbie 468, we własnym interesie do wyborów pójdą zwracając i ustalać wspólną listę wyborczą, podobnie jak to miało miejsce w Warszawie, Lwowie, Krakowie i innych miastach. Dzięki utworzeniu Śląskiej Izby Lekarskiej cały szereg spraw związanych z zawodem lekarskim zostanie uregulowanych i ujętych w odpowiednią formę i ramy, bowiem do tej pory tylko część kompetencji w tych sprawach spoczywała w rękach Śl. Urzędu Wojewódzkiego.

Egzaminy techników dentystycznych

Katowice, 1 lutego.

Egzaminy techników dentystycznych odbędą się w rb. w Krakowie w terminie nie wiosennym w marcu i w letnim w czerwcu. Kandydaci winni wnieść odpowiednie podania do Min. Pracy i Opieki Społ. w Warszawie. Kandydaci ze Śląska mogą to uczynić za pośrednictwem Wydziału Zdrowia w Śl. Urze-

dzie Wojewódzkim lub też bezpośrednio do Warszawy. Podania muszą być złożone do dnia 15 lutego rb. Taksa egzaminacyjna wynosi 60 zł. Egzamina ta dla techników dentystycznych na Śląsku mają pierwszorzędne znaczenie, bowiem po złożeniu ich każdy technik dentystyczny posiadać będzie wszelkie uprawnienia do pełnienia swego zawodu.

(x) Katastrofa samolotowa w Krzywokułach. Osiemdziesiąt siedem laty, w Krzywokułach pod Wic. liska samolot 3 pułku lotniczego z Krakowa, pilotowany przez kaprala pilota Żyżarskiego. Pilot 1 aparat dolecił.

(x) Brak raty podwójnym samobójstwem. 16-letnia mieszkanka Suwałk, Eugenja Marykłowiczówna przybyła do Wilna i usiłowała tu popełnić samobójstwo na tle sportowem. Przybyła ona na kurs narciarski dla instruktorów, a ponieważ nie posiadała uprawnień narciarskiego nie mogła go sobie uaby, ustawiła popołudniu samobójstwo przez napisanie esencji ołowej. Desperacko przewieziono do szpitala.

Według opowiadań pilota, asyował on nad Wieliczką. W pewnym momencie przestał działać w aparacie silnik. Dzięki przytomności umysłu udało mu się lotem ślizgowym doprowadzić aparat do lądowania, które nastąpiło obok dworu w Krzywokułach.

(x) Zamordowanie dyrektora gimnazjum. W Łodzi został zamordowany w swoim mieszkaniu dyrektor państwowego gimnazjum im. Kazimierza Wielkiego w Żużalskiej Woli, Bięgański. Zamalowana policja wszczęła natychmiast dochodzenie. Na miejscu zbrodni znaleziono maskę jednego z bandytów. Jak przypuszczają napał miał do rabunkowe.

(x) Śmiatka ocalała więźnia. W Wilnie na ul. Łukiskiej, w pobliżu więzienia, smyłowicy cudnie policjanów, szbiegł a pod eskortą, akasany na trzy lata więzienia przestępca kryminalny J. Lachowicz. Przeszedłszy plot sąsiedniej posesji, zbiegł dostał się na ul. Męcełową i mimo użycia bromi przez ścigających do policjanów, wpadł w labirynt małych domków, rozszarych licznym na tej ulicy. W czasie zorganizowanych natychmiast poszukiwań, zbiega znikłono ukrytego w jednej z piwnic za stołem bezek i aresztowano.

(x) Pogrzebany żywcem uduł się w trumnie. Mieszkańcy Lidzi żył pod wrażeniem tragicznego zgonu urzędnika ubezpieczalni społecznej w Lidzie, A. P. Władysława Szymka. Według opowiadań grabarza, po pochowaniu go po pewnym czasie słychał było z grobu łaki. Powiadomiono o tem władze, które poleciły odpaść trumnie, przyczem miano z przerwaniem stwierdzić, że Szymko w trumnie znajdował się płazem do góry, zaś twarz całą i czoło miał skierowane do nowożytnego wynalazku, że Szymko pogrzebany został żywcem w letargu i dopiero w trumnie się uduł. Jak zdołano ustalić, Szymko cierpiał na t. zw. chorobę świętego Wita i w czasie ataku wpadł w letarg. Rodzina sądząc, że Szymko zmarł, pochowała go po dwunajowej zwłocz.

(x) Kuter rybaki. „Jastarnia, ur. 3” w drodze do portu macierzystego w Jastarni na półwyspie helmskim dostał się między wielkie swaty kry lodowej, które go całkowicie smiażdżyły. Nie pomógł zabodek kutra przybyły inni łodzie, które z trudem rybaków wyratowały. Katastrofa wydarzyła się w wejściu do portu w Jastarni. Morze jest bardzo wzburzone i plynia wiele kry.

(x) 17-letni samobójca. Sznarowicz wstrząsnął został wiadomością o zamachu samobójczym 17-letniego Wł. Szeradzkiego. Chłopiec, będąc bez środków do życia, cernal skrajna nędza. Wyzdził się zebrał. W dodatku do ecku dokuczają smu. do niejednej łuc spodzi. na dworze, pod kołem niebem, u. dostateczny odzany. N. e. m. g. ac znieś dużej tak ego życia. Wypil w eksz. ilość esencji ołowej w celu samobójczym. W stanie c. e. t. k. m. u. meczszono go w szpitalu. g. d. z. a. walczy z. sm. e. r. c. a.

FLAVIA STENO.

Noc św. Wawrzyńca

Z wlokiego przełożyła Haliska Włobowska.

(Ciąg dalszy.)

— Doprawdy? — spytała z lekkim odzieniem ironji w głosie Zofia Marini. — Skądże to nagle zainteresowanie?

Odpowiedź nie była łatwą dla Arbedi'ego. W istocie, jakże mógł powiedzieć, że tem, co go zdecydowało na ziozenie tej wizyty, był strach, czy Marini również nie słyszeł poprzedniego wieczora, koncertu Jerzego Enifad i czy w miodym koncercie nie rozpoznał małego Luli? Gdyż, o ile tak się stało, białad. Gdyby pani Marini mogła domyślić się obecności w Genui syna Walentyny, cała jego praca, by pomóc śmierć Antoniego Fabbri, niszczyć w sercu syna wszelkie uczucie „la matki, byłaby daremną. Zofia napewno pospieszyłaby wyjawic młodzieńcowi całą drogę krzyżową jego „ak nieszczęśliwej matki i Jerzy bezwzględnie przebaczyłby wkońcu.

Jdpowiedział więc Zofii:

— Sądzi pani istotnie, że moje zainteresowanie jest nagłe? Nie śmialem przychodzić, by pani nie przekładać, to prawda, ale tylko dlatego, że mniej lub więcej bezpośrednio zdołałem otrzymać jakąś wiadomość o pani Fabbri. Teraz, nie wiedziałem nic od paru miesięcy i dlatego zdecydowałem się, nawet za cenę wydania się natrętnym... Chcę powiedzieć, że obawiałem się; przeskądzić państwu w jakimś planie wieczornym... Panie, jak w. adomo, chodzą chętnie do teatru...

— Moja żona wychodzi wieczór bardzo mało. A ja teraz także.

— Gdybym był wiedział, byłbym przyszedł wcześniej. Wczoraj wieczór naprzykład miałem prawie ta-

lą myśl; potem zobaczyłem, że jest koncert w Karolu Feliksie i pomyślałem, że pani Zofia napewno ko nie opuści.

— Tymczasem — rzekła Zofia — nie poszłam wcale.

— Ach! — wykrzyknął notariusz Arbedi z uśmiechem zadowolenia.

— Wiesz pan, gdy pan przyszedł, właśnie opowiadałem memu męzowi o spotkaniu, jakie miałam dzisiaj rano, a które napewno pana również zainteresuje!

Notariusz A. bedi zbłądł.

— Spotkanie, które mnie również zainteresuje?

— Tak, mówiłam memu męzowi, że spotkałam Luli.

— Luli?

Notariusz nic już nie rozumiał. Czy pani Marini żartowała, czy mówia serio? Spotkała naprawdę Jerzego Brifad? Mówiła do niego? Informowała go? Czy chodziło o przypadkowe spotkanie, będące indukcją, ale nie wyjaśnieniem?

Powtórzył znów.

— Spotkała pani Luli? On jest tutaj?

Wiktor Marini wtrącił:

— Ależ nie, ależ nie! — rzekł. — Zobaczyła mło dziewczęta, który przypominał z twarzy Walentynę. Reszta — to romans.

Arbedi westchnął.

— Ach, nie mówiła pani zatem do niego?

— A jakże mogłabym zbliżyć się do niego? — zawołała Zofia. — By mu powiedzieć. Pan przypomniał jedną moją przyjaciółkę, której zginął synek; czy to nie pan, przypadkiem? Onby mnie wziął za wariatkę.

— Coś panem — potwierdził Marini z uśmiechem.

— Popatrzyliszy na siebie oboje — rzekła Zofia — i właśnie tego spoiczenie przypomniało mi odczuć Walentynę. Nie mogłabym mówić o identyczności ry-

sów; przytem Walentyna jest brunetką, a mój niezapomniany był blondynem, ale w jego twarzy, w jego spojrzeniu, we wszystkim był ten wyraz, który każde nam powiedzie: oni należą do tej samej rodziny.

Arbedi pomyślał:

— Widziała napewno Jerzego Brifad. Szczęśliwie mi się udało, że oparla się pokusie zatrzymania go!

Zofia mówiła dalej:

— Wreszcie dlaczego nie mogłoby to być naprawdę Jerzy Fabbri? Tyle jest dziwnych okoliczności w życiu! Luli miałby właśnie dwadzieścia lat; a wiek młodzieńca, którego widziałam, prawie...

Wiktor Marini zauważył:

— Rzecz jest mało prawdopodobna, ale nie niemożliwa. Byłoby napewno bardzo dziwne, gdyby, po latach szukania, zawsze daremnego, tego syna Walentyny, on przeszedł tak koło ciebie...

Zofia wykrzyknęła:

— Ach, byłaby wtedy zrozpaczona, że go nie zatrzymałam!

— Ale nie przyszło pani na myśl zapytać go? — spytał Arbedi.

— W tej chwili nie. Gdy jednak wymyślił mnie pożałowałam tego i zaczęłam iść za nim. Było już za późno, nie dogoniłam go.

— Wolno s. y. t. c., gdzie go pani spotkała?

— Pod arcadami ulicy 20 Września. Było to około południa.

— Prawdopodobnie — rzekł Marini, zwracając się do żony — jeżeli ci tak zniknął sprzed oczu, musiał wejść do Bristolu. W każdym razie da się to łatwo sprawdzić.

— A jak? — spytała Zofia.

— Ja to zrobię. Jutro rano, gdy będę szedł do biura, wtapię do Bristolu; zażądam spisu gości, zobaczę, czy jest tam jakiś Jerzy, albo Luli...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Na drodze do porozumienia

Polsko-angielskie rokowania o nowy traktat handlowy

Toczące się obecnie w Londynie i dobiegające już do końca rokowania angielsko-polskie o nowy traktat handlowy aktualizują dla nas szereg zagadnień, związanych z rozwojem naszych stosunków gospodarczych z Wielką Brytanią.

Gigantyczny udział tego kraju w naszym handlu zagranicznym — przeszło 20 proc. całego naszego eksportu idzie do Anglii.

sprawa, że kwestia tych stosunków jest dla nas zagadnieniem państwowym niezmiernie wagi. Wagę tę zwiększa jeszcze fakt, że stosunki handlowe zostały w ostatnich czasach poważnie wzmocnione przez stosunki finansowe, wyrażające się jako coraz bardziej intensywne angażowanie się kapitałów angielskich na rynku polskim.

W latach 1931—1934 — a więc w okresie całkowitego marazmu w dziedzinie międzynarodowego ruchu kapitału — zawarliśmy na rynku londyńskim trzy znaczne transakcje inwestycyjno-kredytowe: pierwsza z nich była pożyczka telefoniczna w 1931 r. i pożyczki kolejowe w 1933 i 1934. Każda z tych pożyczek stanowiła wyraz wzrastającego zaufania Anglii do Polski; w porównaniu z poprzednią, każda wyobrażała większy kapitał i niższą stopę oprocentowania, a uwzględniając okromnie potrzeby inwestycyjne Polski i znaczną płynność finansowa rynku angielskiego, należy się spodziewać, że wspomniane transakcje będą tylko wstępem do szerszej i intensywnej akcji inwestycyjnej Anglii na terenie Polski.

Asumpt do takiego przypuszczenia czerpiemy nie tylko z precedensu z pożyczkami kolejowymi. Opieramy go przedewszystkiem na zupełnie

wyraźnym zwrocie opinii angielskiej w poglądzie na Polskę;

zwrocie, który znalazł swój wyraz w niedawnych wystąpieniach najważniejszych oratorów prasowych Anglii zgodnie stwierdzających odręcznie gospodarstwa polskiego, solidność jego podstaw finansowych i monetarnych, przedewszystkiem zaś — ogólną stabilizację form życia społeczno-gospodarczego.

Dość niedawny jeszcze scentywny pogląd takiego np. Lloyda George'a na trwałość polityczną i gospodarczą naszego organizmu państwowego należy do przeszłości — bezpowrotnej, mójmy nadzieje. Dziś, najpoważniejszy organ ekonomiczny Anglii — „Financial News” — wydaje specjalne numery, poświęcone Polsce i wypełnione artykułami przedstawicieli naszej opinii gospodarczej. Dziś w artykułach ekonomistów angielskich wskazuje się na

obrzymie możliwości, jakie dla Anglii wyobraża Polska.

jak, e wzajemnie dla siebie wyobrażają te dwa, tak bardzo różne strukturalnie, a orzec

to samo tak ściśle sobie handlowo i finansowo odpowiadające kraje.

Zacieśnienie wzajemnych stosunków będzie obecnie tem łatwiejsze, że zlikwidowane zostały dwa źródła trudności, dwie sprawy, dające powód do nieustannych kontrowersji i paraliżujące dotąd wszelkie wysiłki w kierunku zbliżenia gospodarczego obu krajów.

Pierwsza źródło trudności — to była sprawa węgla.

Niedawno zawarcie porozumienia węglowego położyło kres długiej, bo od siedmiu zgród lat trwającej, walce konkurencyjnej o zagraniczne rynki zbytu. To porozumienie które nam dawniej chciano zaoferować jedynie za cenę zupełnej kapitulacji, za cenę całkowitego wycofania się z rynków skandynawskich i skazania na głód tys. tysięcy górników polskich — to porozumienie było usunięciem najważniejszej przeszkody na drodze wzajemnego zbliżenia obu krajów.

Druga sprawa, dająca powód do długotrwałych kontrowersji, była sprawa równowagi stosunków gospodarczych między Polską i Anglią.

Jak wiadomo, Polska wyobraża wobec Anglii kraj dłużniczy — i ten stosunek wzajemny kształtuje odpowiednio charakter wymian handlowych między obu krajami. Polska sprzedaje Anglii więcej, niż od niej kupuje i uzyskane w ten sposób nadwyżki zużywa na spłatę swych wobec niej zobowiązań. Wyraziło się to w 1934 r. czynnym saldem na naszą korzyść.

Zdawałoby się, że to sprawa prosta, uznać normalność sytuacji, gdy kraj dłużniczy posiada możliwość wywożenia na rynek wierzyielski takich ilości towarów, aby przy pomocy ich nadwyżek mógł wywiązać się ze swych zobowiązań wobec tego rynku. A jednak w kołach miarodajnej opinii angielskiej długo takie stanowisko kwestjonowano i domagano się „wyrównania” polsko-angielskiego bilansu handlowego.

Nasz postulat aktywności bilansu handlowego z Anglii nie jest z naszej strony arbitralnym żądaniem, ale koniecznością, wypływająca z istniejącego między obu krajami układu stosunków ogólnogospodarczych, a więc nie tylko handlowych i płatczych. Polska stoi na stanowisku, że można i należy dążyć do zmniejszenia „bierności” bilansu angielskiego, ale tylko przy utrzymaniu tego samego salda wynikowego przy zwiększonych cyfrach obrotu t. zn. przy zwiększeniu pojemności rynku angielskiego dla naszych produktów i skierowaniu na ten rynek odpowiednio do tej wzmocnionej siły nabywczej gospodarstwa polskiego.

Wiele oznak wskazuje, że ten punkt widzenia znalazł nareszcie zrozumienie w kołach miarodajnej opinii angielskiej. I dlatego wolno wierzyć, że rokowania angielskie zostaną uwiecznione rezultatami, które w pełni odpowiadają naszym nadziejom, że doprowadzą do ustalenia sprawliwych zasad obrotu handlowego i do rzucenia podwalin pod najściślejsze zbliżenie ekonomiczne Wielkiej Brytanii.

Dr. J. Wendel.



Ameryka zwalcza ostro handel narkotykami, zaś narkomanów wypulkuje specjalna brigada i osadza w aresztach. Niektórzy z nich bronią się przed aresztowaniem dostawnie rękami i nogami, tak, że urzędnicy muszą stosować siłę. Na zdjęciu widzimy dwóch poskromionych aresztowanej narkomanki, których muszą ją nieść do aresztu na rękach.

Grypa, dreszcze, przeziębienie?

Przyjmując tabletki TOGAL w dawce: 3 tabletki, 3—4 razy dziennie, doznaję się ulgi i spadku gorączki. Również w cierpieniach reumatycznych, podagrze, bólach artretycznych w stawach i mięśniach, bólach nerwowych i głowy. Togal oddaje usługi. Tabletki Togal są do nabycia w najbliższej aptece.

Przed zjazdem szturmówek S. A. we Wrocławiu

Prasa niemiecka donosi, że w dniach 23 i 24 lutego odbędzie się w Wrocławiu zjazd szturmówek S. A. oraz ich kierowników. W pierwszym dniu zjazdu, z okazji rocznicy śmierci Horst-Wessela, odbędzie się zgromadzenie, na którym przemawiać ma szef sztabu szturmówek hitlerowskich Lutze. W dn. 24 lutego około 25 000 szturmowców zgromadzi się na stadionie wrocławskim, gdzie Lutze dokona przeglądu sił a następnie przemówi do zebranych.

Ucieczka z więzienia Sądu Grodzkiego w Rybniku

Piechaczka ujeli strzelcy.

Rybnik, 1 lutego. — 30 ub. m. dokonał śmiałej ucieczki z podwórza więzienia Sądu grodzkiego w Rybniku 21-letni Piechaczek Eryk, odsiadujący 2-letnią karę, ostatnio zamieszkały w Chorzowie. Więzień ten w towarzystwie innych więźniów znosił z podwórza do piwnicy węgiel. W pewnej chwili zmyślił czujność dozorców i ledwym susem przeszedł wysoko mur więzienny. Wzdostawszy się na upragnioną wolność, pędem pobiegł w kierunku pobliskich ogrodów, gdzie znikł z oczu ścigających go dozorców. O ucieczce więźnia powiadomione zostały wszystkie placówki policyjne w powiecie oraz placówki straży granicznej.

Uciekinier nie zakosztował jednak długo wolności, gdyż został już w pięć

godzin po swej ucieczce na drodze w Stanowicach pow. Rybnik przytrzymano przez ćwiczący na tej drodze oddział strzelców, który również został powiadomiony o ucieczce więźnia przez patrol policyjny. Tutaj uciekinier postawił wszystko na jedną kartę i zdołał jeszcze raz zmylić czujność strzelców i wyrwać im się z rąk, jednak młode nogi i dzarskich chłopców przedko przegalopowały pragnącego wolności więźnia Piechaczka i został przez nich ponownie przytrzymany w lesie stanowickim. Skąd odtransportowano go do miejsca „zamieszkania” w więzieniu Sądu Grodzkiego. Uciekinier zdołał w czasie swej ucieczki, zapoznać się u swych znajomych w Parusowcu w cywilne ubranie i czapkę.

ANTONI HRAM.

W pajęczej sieci

Powieść sensacyjna.

25) (Ciąg dalszy.)

Ponieważ główna brama była zamknięta obszedłem parkan dookoła, szukając furtki, którą można się dostać przez ogród do hallu. Kiedy znalazłem się od strony żarówki, na którą wychodziła okna gabinetu Rowicza, przekonałem się, że we wszystkich pokojach leżących w tej części domu, pogarżono już światła i dyrektor prawdopodobnie udał się na spoczynek. Spojrzałem w zegarek, przekonywując się, że dochodzi już północ.

Postanowiłem zatem wrócić do domu, gdyż sprawa moja nie była aż tak pilną, a tem mial dyrektora budzić. I wówczas to wychodząc z ogrodu, spotkałem pana, stojącego na zakręcie alejki...

— Czyż miałem przejąć, że za chwilę, dręczącą tu ciszą targnie przeraźliwy okrzyk mordowanej ofiary?... — dodał w końcu, obrzucając swego słuchacza niespokojnym spojrzeniem, jakby w chwacie, czy wszystko co powiedział trafiło tamtemu do przekonania.

Lecz szeroka, nalana twarz jego mościa w rogowych okularach była zimna i obiektywna. Przez cały czas opowiadania Łachowicz

nie spuszczał z niego oka, choć nie znać było, najmniejszego zainteresowania się tem wszystkim, co prokurent podawał mu w formie najbardziej przekonywującej.

— Czy pan już skończył? — spytał, kiedy Łachowicz umilkł.

— Cóż mogę więcej mówić... — odparł prokurent z pewnym wahaniem.

— Więc ja panu powiem znacznie więcej... — rzekł tamten z naciskiem i jego ruchliwe oczy zapaliły się nagle ożywieniem. — I sądzę, że po tem, co pan usłyszy, dłużej nie będziemy się bawić w ciuciabkę... — dodał z lekkim uśmiechem.

Łachowicz milczał, a tylko serce uderzało mu coraz gwałtowniej.

— Przedewszystkiem, — ciągnął tamten, — nigdzie pan owego krytycznego gnia nie wyieździł. To, co pan mówił o swej podróży do Tczewa, z miejsca musi zaliczyć do źle skomponowanych bajek. Prawdą natomiast jest, że miał pan tego dnia wiele nieprzyjemności... Nietylko bowiem wzięto się, do których się pan zwrócił o dalsze kredyty, odmówił panu stanowczo, lecz w dodatku zgłoszono się do pana o wykupienie weksła, opiewającego na sumę pięciu tysięcy, który pozwolił panu sobie swego czasu wystawić w imieniu firmy... Czy nie tak, panie Łachowicz?...

Prokurent nie odpowiedział. Oparł się tylko plecami o pień sosny i z żaroczną wprost stanowczością polykał te słowa gorzkiej prawdy.

— Nie przeczy pan, bo w tym wypadku nie da się się zaprzeczyć, — podjął na nowo tamten, torturując w ten sposób Łachowicza z nieudaną wprost konsekwencją.

— O wykupieniu tego weksła, — ciągnął, — nie mogło być nawet mowy, ze względu na położenie, w jakim się pan znajdował, a tymczasem, właściciel zobowiązania groził konsekwencjami, na jakie sam narazi, o ile o całej aferze dowie się sam dyrektor, któremu sprawa miała być niezauważona przedstawiona.

Do tego, nie chciał pan za żadną cenę dopuścić, tem bardziej, że tego rodzaju nadużycia, między innymi,ściągnęłyby za sobą szeregową rewizję ksiąg kasowych i niejedną podobną sprawką ujrzałoby światło dzienne. A to już zaprowadziłoby pana za kratki...

Dlatego też jedyny ratunek widział pan w usunięciu dyrektora Rowicza, i to w ten sposób, aby upozorować samobójstwo. Wówczas już wszystkie pańskie sprawy można byłoby przetrząsnąć na jego rachunek, co jeszcze bardziej usprawiłoby rozpaczyliwy czyn samobójczy. Sprawa owego nieszczęsnego weksła, w pańskim przedstawieniu wyglądałaby w ten sposób, że wystawił go pan na wyraźne polecenie Rowicza i ostatecznie zostałyby zrealizowane przez Bank Dyskontowy.

Na takich kalkulacjach, mówiąc stylem handlowym, oparł pan swe śmiałe postanowienie. W tym celu, około godziny dziesiątej wieczorem, udał się pan taków-

ką w stronę willi Rowicza. Wsiadłszy w okolice Mrzezina, odprawił pan wóz z powrotem, udając się dalej pieszo.

Plan pańskiego działania przedstawiał się następująco: Przez uchyloną kwaterek okna pokoju Rowiczówny rzucił chusteczkę nasyoną chloroformem, a kiedy dziewczynka pogrąży się we śnie narkotycznym, dostać się przez jej pokój do sypialni Rowicza. Stamtąd, po zamordowaniu dyrektora w sposób mogący upozorować samobójstwo, tą samą drogą wydostać się z willi, zacierając za sobą wszelkie ślady.

Rozumie się, że przedtem jakiś czas krążył pan dookoła domu i wtedy natknął się na mnie, gdy wracałem do jednego z pobliskich wensjonatów, z nocnej przechadzki nad brzegiem morza...

W tem miejscu opowiadający umilkł i badawczo popatrzył w widoczną, pomimo mroku, trupio-białą twarz prokurenta, poczem podjął na nowo przerwany wątek opowiadania.

— Plan pański nawet nieźle był pomyślany, lecz pokrzyżowało go przebudzenie się Rowiczówny w chwili, gdy pan przechodził przez jej pokój... Za słabą dawkę chloroformu pan przygotował, — dodał z lekkim uśmiechem. — Z chwilą gdy dziewczyna krzyknęła miał pan już tylko jedną drogę: Uderzeniem rekojści, utrzymanego w ręku rewolweru, pozabawić ją życia, rezygnując z dalszych zamiarów, — a sam rzucił się pan do ucieczki...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Dr. Roman Niklewski

O potrzebie ogólnej obniżki stopy procentowej

W związku z akcją oddłużeniową dla rolnictwa

I.

W 1932-33 roku nie odegrał jeszcze kryzysu gospodarczy w rolnictwie swego najwyższego szczytu. Niemniej jednak wielka, a przynajmniej bardzo niebezpieczna, podjęta poprzednim okresem, stosunkowo dość pomyślnym, a następnym etapem, trwającym aż do dziś dnia, a odnawiającym się wybitnie ciemnymi barwnymi sprawami, że kryzys posiadał na owe czasy dla dotkniętych warstw charakter najbardziej bolesny. Obserwacja tych zjawisk skłoniła czynniki rządowe do podjęcia walki na tym froncie. Mogło się wówczas wydawać, że zastosowanie środków dorywczych sdoła okłamać wrogie siły i wprowadzić życie rolnika na właściwy tor, wracając mu utraconą rentowność.

Poniżej się okazało, że zarządzenia nie były wystarczające, czynniki rządowe wprowadziły na pole walki ostrzejsze środki, wydające w październiku roku ubiegłego rozporządzenia, wznoszące rolnictwu dalsze ulgi.

Gdy podamy całą akcję oddłużeniową, choćby tylko pobieżnie, analizując, to niewątpliwie uderzy nas jeden znamienity fakt. Otóż wszystkie rozporządzenia, począwszy od 1932 roku a skończywszy na ostatnich z dnia 24. 10. 1934 r., ogłoszonych w D. U. R. P. Nr. 94 z dnia 28. 10. 1934 r. mają jeden wspólny punkt wyjścia, a mianowicie, dzień 1 lipca 1933 roku. Układy konwersyjne bowiem mogą być tylko robione z rolnikiem, którego zadłużenie zrodziło się przed 1 lipca 1933 roku. Zasada ta znajduje swe ujętywanie w notorycznym zjawisku, że wartość naszego złota stała przed tym okresem w przeciwstawieniu do jego dzisiejszej wartości jak 1 do 2, a niedługo jak 1 do 3 i więcej. Ten moment pozostał w dalszym ciągu aktualny, dopóki układy konwersyjne, podlegające obecnie przymusowi, nie wyczerpują całkowicie zadłużenia rolniczego powstałego przed określonym terminem. Drugą równie ważną przyczyną o podłożu moralnym, była konieczność zamknięcia akcji oddłużeniowej w ścisłe określonych ramach czasowych, tak co do jej zapoczątkowania jak też zakończenia. Gdyby było inaczej, akcja oddłużeniowa siałaby demoralizację w kołach rolników — dłużników, a jednocześnie przyniosła całej warstwie rolniczej niepowetowane szkody, uniemożliwiając jej korzystanie w przyszłości z kredytów z jakiegokolwiek źródła.

Obie powyższe przyczyny pobudki akcji oddłużeniowej uznać należy jako słuszne i uzasadniające jej obecne ramy. Lecz zdawać trzeba sobie sprawę, że ujemna funkcja tych dwóch czynników z biegiem czasu coraz bardziej będzie malała, natomiast inne elementy, pozosta-

jące poza zasięgiem akcji oddłużeniowej, będą jej skuteczną z początku tendencją coraz silniej paraliżowały. To rozumowania prowadzi do konkluzji, że akcja ta wyodrębniona z kompleksu innych zagadnień gospodarczych i oparta na poprzednio wymienionych przesłankach, jako taka nie zagwarantuje upragnionej rentowności warstwowi rolniczym. Muszą jej przyjść w sukurs dalsze adaptacje z zakresu ogólnogospodarczej polityki.

W dalszym toku naszych wywodów zamierzamy poruszyć tylko jedno zagadnienie, które posiada już w teraźniejszości a tem bardziej będzie posiadać w przyszłości dla urentownienia gospodarstw rolnych niepoślednie znaczenie. Wzrost rentowności nie zatrzymał się w dniu 1 lipca 1933 roku na martwym punkcie. Jest on w dalszym ciągu wprężony — jak dotąd — w rywdan pracy całego naszego gospodarstwa aparatu. W tymże mechanizmie musi kółko rolnicze równie sprawnie i harmonijnie jak poprzednio się obracać i zasilać z resztą kółek tego mechanizmu, by nie wywołał chaosu i szczytów. To też po 1 lipca 1933 roku wzrost rentowności jest w tej samej mierze co poprzednio skazany na korzystanie z kredytów krótko- i długoterminowych.

I co się okazuje? Otóż celuliste długi do 1 lipca 1932 roku zostały rolnikowi rozłożone na dłuższy okres czasu, bo do 1 lat, zaś odsetki obniżone do 4% a nawet 3% w stosunku rocznym, zależnie od charakteru wierzyciela. Alliceli już po 1-ym lipca 1933 roku musi rolnik za wszystkie nowo powstałe pożyczki opłacać wysoki haracz dochodzący a miejscami przekraczający 10%. Najtańsze bowiem źródło kredytu w Polsce a jednocześnie koncentrujące coraz bardziej u siebie społeczne wkłady oszczędnościowe, to jest w ogóle Kasa Komunalna, a z pozostałych znowu najtańsze, w szczególności Kasa Komunalna Woj. śląskiego, jeszcze dźlą obliczają odsetki od kredytów na stopie 7% do 9% procent. Jaki stąd wniosek? Że zamierzono przez akcję oddłużeniową urentownienie warstwowi rolnych, narazem już jest teraz na szwank przez zaciganie nowych kredytów, pozostających w przyczynowym związku z życiem i rozwojem żywego warstwu pracy. Ten ciężar będzie mu się dawał coraz bardziej w znaki, im bardziej oddał się bledziemu od 1 lipca 1933 roku. Aby temu zapobiec należy w skali ogólnokrajowej obniżyć znacznie odsetki od udzielonych kredytów i jednocześnie z tem odsetki od wkładów oszczędnościowych. G. d. n.

Co słycać w Oddziałach Młodzieży Powstańczej

Szkola Instruktorska O. M. P.

W piękny budynek dawnej szkoły gospodarstwa wleńskiego w Starej Wsi pod Pleszczyzną, wśród pełnego ogrodu, otoczona polami i lasami, stoi Szkoła Instruktorska Oddziału Młodzieży Powstańczej. Zadaniem szkoły jest wychowywać przedwojenników życia O. M. P.

Kurs trwa sześć tygodni. Już trzy razy z rzędu wydała ta instytucja kadry prowadzących, na cały teren G. Śląska, którzy nadają organizacji ton, odpowiadający jej celom i ideologii. Jest specjalny program ustalony przez Wydz. Ośw. Publ. W całym okresie 6-tygodniowym każdy dzień jest wyszczególniony praktycznie i teoretycznie. Wykłady, referaty (w ciem referaty uczniów), pogadanki, wypracowania, zajęcia świetlicowe, wycieczki w f. i inne. Obecnie odbywa się czwarty kurs. Kierownictwo kursu spoczywa w rękach pp. profesora Taręga i nauczyciela Dukowicza.

Oby ta szkoła wydawała jaknajwięcej jednostek, które w terenie kształtować będą formy coraz to intensywniejszej pracy młodzieży, a przez to bogacić całość organizacji.

Działalność obwodu Bieleszowickiego.

Zarząd Okręgowy OMP w Bieleszowicach, chcąc poznać szerzej społeczeństwo z hasłami i ideologią powstańczą, urządził w mieście gruc dnia 1 stycznia 34 35 r. akademie w Bieleszowicach, Pawłowic, Kończycach, Makoszowach, Chudowie, Paniłowicach i Borowej Wsi. Na powyższych akademiach sale były przepelnione. Repertuar zaś był b. bogaty, to też publiczność nie szczędziła oklasków. Interesującym występem był t. zw. „Paramount” czyli podróż naokoło kuli ziemskiej, który ujmował aktualne wydarzenia z całego świata. Akademie przystąpił O. M. P. wielką ilość przyjaciół wśród starszego społeczeństwa i wielu nowych członków. Poniżej na terenie Bieleszowickiego Okręgu daje się odczuć brak kierowników przez kulturalno-oświatowo wych. rozmiarowe. Młodopowstańcy Uniwersytetu Ludowy, na który uczęszcza około 50 uczestników.

Z działalności OMP. Zawodzie.

Oddział wykazuje żywą działalność. Realizując swój bogaty program, nawiązuje żywy kontakt ideowy i współpracę z miejsc. organizacjami, jak z grupą Zw. Powst. Śl. Tow. Polek, Tow. Młodych Polek i in. W dniu 19 stycznia br. wraz z grupą urządził gwiazdki, na której był obecny: przew. ks. proboszcz L'ndner, przedstawiciel Zarządu Głównego Zw. Powst. Śl. p. mgr. Paszkowski, przew. Zarz. Gł. OMP, p. Śnieg, sekretarz Zarz. Gł. OMP p. Sobczyk, dyr. Czyt. kół, dyr. Józefowicz, prof. Müller i in. Po wstępnym przemówieniu odbyła się kolacja i rozdanie podarków, następnie zespół szopkowy Koniński Świecickiej odegrał pieśnią „Górnolaską” Złotkę Powstańczą” Jacka Zawerucha. Prócz tego z kolendami występował chór „Ogniw”, niejednemu Oddział zaś odegrał dwa przedstawienia p. t. „Zwycięstwo Archanioła” i „Rappaport za ówczesnych”. Na uwagę zasługi rozprawił „Zwycięzcy” Kola Oświatowego miejsc. OMP, p. „Organizator”, który spotkał się z chętnym zaprzaniem gości. Po części oficjalnej odbyła się tańcówka przepłataną nieopodżankami.

Wspomniany Oddział 20 stycznia odegrał na Gwiazdce Tow. Polek humorystkę p. t. „W burze teatrów”, zaś w dniu 21 współorganizował wraz z Tow. Młodych Polek Akademie ku uczczeniu Powstania Syczeńskiego, która odbyła się w aul. szkoły im. Król. Jadwigi.

Gwiazdka OMP. Nowy Bytom.

W dniu 20 stycznia odbyła się uroczystość gwiazdkowa wamb. Oddziału. Program wypełniły przemówienia p. nac. gm. Baśkały, w. c. prezesa Zarz. Gł., p. kier. Kandyora, prezesa powiatowego, ks. mianarz Szymala, oraz produkcje młodzieży. Frygurywała wiasna orkiestra.

OMP. Katowice Centrum.

urządza w dniu 10-go lutego br. (niedziela) w aul. żeńskiej Szkoły Wydziałowej, przy ul. Szkolnej, Walne Zebrańie członków. Prosi się wszystkich druhów o przybycie. St. Paw...

Grypa panuje w kraju.

Z całej Polski przychodzi alarmujące wiadomości, że grypa daje się wszystkim we znaki. Choć grypa ma przebieg dosyć łagodny i bezprzeważnie, groźnych komplikacji, tam niemniej radziemy wszystkim przy pierwszych tylko objawach choroby (dreszcz, katar, łamanie w kółkach, ból głowy i t. d.) użyć tabletek MOTOPIRYNY. Jest to polski kwas acetylosalicylowy, wyrabiany całkowicie w kraju. Środek ten usmierza także b. le. migreny, reumatyczne, nerwobóle. A. M. (o)

Z miłej uroczystości „Opłatka” delegatów Kół Zw. Tow. Polek z powiatu katowickiego

30-go bm. delegatki Kół Zw. Tow. Polek powiatu katowickiego wzięły generalny udział w uroczystości „Opłatki” odbyłej w dużej sali Syndykatu przy ul. Lompy w Katowicach.

Przewodnicząca powiatowa p. Richterowa serdecznie słowami przywitała członkinie i gości (w osobach przedstawicieli Zarządu powiatowego p. starosty Seidlera, p. wicestarosty Richter, naczelnika Wydziału B. P. p. Ryzekowskiego i innych. P. starosta dr. Seidler w imieniu nieobecnego Pana Wojewody i ewojen własnym, złożył Tow. Polek i poszczególnym członkinom życzenia, podkreślając wartość i zgodę, jakocześnie poszczególnie Kola, łącząc je w harmonijną całość Zw. Tow. Polek. Wyrzcił swe uznanie dla organizacji, w której karności, zdolności interesów osobistych, oraz praca członkin, ofiarna i wydatna, zmierzda do jaknajlepszego wykonania i wypełnienia programu pracy narodowej i społecznej na Śląsku. Pani senatorka Bramowska kontynuując dalej myśl przemówienia p. starosty, pięknie rozwinęła temat słów kolendowych „Pokoju ludziom dobrej woli”, kończąc otrzymanie na część Rzeczypospolitej i Jej Przedstawicieli, podjęty gorąco przez zebranych.

Polonka Dr. Kujawska w swym przemówieniu i jasnym przedstawieniu wskazała drogę, jaką idzie Tow. Polek, dążąc do realizacji, swych programów ideowych, do najbliższego zespolenia Śląska z Polską. Mianiem powiatowego N. Ch. Z. P. p. Gola złożył życzenia zwycięstwa ducha narodowego. Wszystkie przemówienia przyjęto burzliwymi oklaskami, a Panu staroście Seidlerowi złożono serdeczne podziękowanie za życzliwość i troskliwość opiekę, jaką otacza powiat katowicki.

Odpiewano szereg kolend, poczem w miłym nastroju rodzimo-towarzystkim spędziły członkinie czas przy wspólnej herbatce. Wielką radość sprawili odezłany przez p. Richterową list Pana Wojewody, który nie mogąc uczestniczyć w „Opłatce”, przesłał delegatkom powiatu katowickiego życzenia wszelkiej pomyślności w wszystkich zamierzeniach ideowych oraz wsty skim członkinom organizacji pełnego powodzenia osobistego, akcentując prztem rolę, jaką Tow. Polek odgrywało w okresie niewoli i odgrywa obecnie. „Jest to organizacja, która zrozumiała doskonale swe obowiązki względem odrodzonego Państwa Polskiego i dała i daje temu zrozumieniu wyraz w wspaniałej pracy na wszystkich odcinkach życia narodowego. Dzięki temu Tow. Polek stało się wybitnym czynnikiem tutejszego życia narodowego”.

Zaiste — takim uznaniem może się Tow. Polek poszczycić! Zautanie, jakim nasze Władze polskie oddają Tow. Polek — oparte jest na mocnych i niewzruszalnych zasadach wspólnego wysiłku i pracy dla rozwoju potęgi Państwa Polskiego!

Opłatek Tow. Młodych Polek powiatu tarnogórskiego

27 bm. odbył się w dużej sali Domu Ludowego w Tarnogórskich Głuch opłatek Tow. Mł. Polek pow. tarnogórski. Ode przybyło przeszło 300 młodzieży żeńskiej, p. starostka Krol i członkowie zarządu powiatowego OMP. Przewodniczącą p. starościna Korolowa przywitała gości i przybyłe członkinie — poczem złożyła życzenia noworoczne p. starostka Krol i prezesa powiatowego OMP, p. Banaś, poczem nastąpiło tamnatnie sę opłatkim. Uroczystość wypadła pięknie, bowiem członkinie przyniosły z sobą spory zasób humoru i każde Kolo przygotowało występ. Kolo Tarnowiec Góry odpśiewało piosenkę „Węceł da nas” i odeńczyło mazurę, Kolo Lasowice dało obraz sceniczny „Szandak żeński”. Kolo Miasteczko odeńczyło „Trelaka”, Repty Nowo „Krawkawa”, Tarnowiec Stare „Janiec indyjski” — Parawał, Rybnica odeczyło obraz sceniczny „Wesola gma” i odeńczyło oberka, Kolo Sucha Góra odeńczyło tanec marynarzy; Bobrowniki odeńczyło przyśpiewkę „Cicho, cicho pada śnieg” a nadio „Nebesk walc”. Kolo Radzionków odeńczyło „Trojaka” zaś Reja odeczyło obraz sceniczny „Pe-tre-ke-ze”. Pod koniec odeńczyła p. Michnanka z werwą „Kozaka”. Wszystkie występy były starannie przygotowane — to też spotyka się z uczczeniem oklaskami. Poniżej w tym dniu ukończono konkurs warbowania nowych członkin, przeto rozłożono dla członkin, które mogły się wykazać najszerszym sukcesem — nagrody. Gdy przew. p. starościna Korolowa ogłosiła koniec uroczystości, nie chciały się człoinie żegnać — tak m. in. bowiem upływał czas przy dźwiękach orkiestry OMP.

Wspomniany Oddział 20 stycznia odegrał na Gwiazdce Tow. Polek humorystkę p. t. „W burze teatrów”, zaś w dniu 21 współorganizował wraz z Tow. Młodych Polek Akademie ku uczczeniu Powstania Syczeńskiego, która odbyła się w aul. szkoły im. Król. Jadwigi.

Czy jesteś już członkiem Ligi Morskiej i Kolonialnej? Zgłaszaj się tużna: Katowice, Piętbicytowa 1.

JAN KANDORA.

Autonomi;a czy szeroki samorząd gospodarczy?

Autonomia w dalszej postaci potrzebna jest posłom opozycji, by za parawanem nietykalności poseskiej ukryć się przed karzącą ręką sprawiedliwości za swe przewinienia. Polityczna autonomia potrzebna jest Niemcom, by z trybuny Sejmu Śląskiego wygłaszać przemówienia dywersyjne, podkreślając rzekomo krzywdy mniejszości niemieckiej. A musimy pamiętać o tem że są jeszcze tacy Niemcy, którzy mają w stosunku do części państwa podobne zamiary, jakie miał ów Albrecht Hohenzollern z przed 400 laty: odebrać Śląsk od Polski — to ich cel.

Posiedzenie Sejmu Śląskiego z dnia 21 stycznia b. r. przypominało praktyki szlacheckiej opozycji Sejmu Czworoletniego. Tam Klub Patrijotyczny uchwałał nowy ustrój dla państwa, a opozycja ucieka się o pomoc do wrogów, tu klub prorządowy wnosi projekt uzdrowienia stosunków na Śląsku, a opozycja zdyskredytowaną uprawia szkodliwą dla całości i powagi Rzeczypospolitej demagogię. Opozycjoniści ponieśli się do tego, że w obronie autonomii śląskiej powoływali się na czynniki międzynarodowe, na p. Calondera. Jest to dla nas hańba i musimy wszystko uczynić, by haniebny ten postępek opozycji śląskiej, żywo przypominający czasy, kiedy magnaci polscy jeździli do Katarzyny II, zmyć z honoru społeczeństwa śląskiego.

Jakiej autonomii potrzeba Śląskowi? Walka z bezrobociem, szukanie nowych rynków zbytu, stworzenie nowych warstwowi pracy, by zapewnić ogółowi możliwość zarobkowania, to problem chwili bieżącej. Nie rozwiąże go rozpolitowany Sejm Śląski, który wyciągnął dłoń przez Pana Wojewodę do współpracy — odrzucał. Potrzeba Śląskowi szerokiego samorządu gospodarczego, wyrażającego się w własnym funduszu gospodarczym, oraz reprezentowanego przez przedstawicieli ugrupowań zawodowych i gospodarczych. Śędzie to instytucja mało kosztowna, a spełnić może swe zadanie ku zadowoleniu całego społeczeństwa.



Zaproszony przez p. Prezydenta Rzeczyplitej na polowanie reprezentacyjnie w Białowieżę przybył w ub. niedzielę do Warszawy premier pruski p. Hermann Goering w towarzyszywie szefa leśnictwa państwowego p. von Keudella, szefa łowiectwa p. Hausendorffa oraz adjutantów: ppik. Boden-schatza i kpt. Menthe. Na dworcę powitał p. premiera Goeringa wiceprezes związku łowiackiego gen. Fabrycy, dyrektor gabinetu ministra spraw zagranicznych p. Debicki oraz radca protokółki dyplomatycażnego p. A. Zubieński.

Wiadomości bieżące.

Plątek 1 luty

Dziś: Igołeckiego b. m.
 Jutro: N.M.P. Grochowickiej
 Wschód słońca: 7.31.
 Zachód słońca: 16.25.

(-) **Nabożeństwo na Isteście Pana Prezydenta R. P.**

Dziś o godz. 10-jej rano w kościele garnizonowym w Katowicach odbyło się spotkanie z racji Isteści Pana Prezydenta R. P. w sprawie nabożeństwa na Isteście Dostojnego Soliżanina. Nabożeństwo zamówione zostało przez Zarząd P. Z. Okr. Olszany, który prosi wszystkich organizacje o liczne wzięcie udziału w nabożeństwie.

(-) **Do członków Syndykatu Dziennikarzy Śląska i Zastępców Dabrowskiego.**

Zgodnie z zapowiedzią, przypominamy członkom Syndykatu Dziennikarzy Śląska i Zastępców Dabrowskiego, że doroczne walne zebranie odbędzie się w sobotę, 2 lutego o godz. 15-jej w sali hotelu Europejskiego w Katowicach przy ul. Mariackiej.

(-) **Awan.**
 Naczelnik Śledczego Urzędu, nadkomisarz D. Chomarski został zamianowany podinspektorem policji.

(-) **Nowe udogodnienia komunikacji do Zakopanego i Zwardonia.**

Z dniem 1 lutego aż do 3 marca włącznie z możliwością przedłużenia tego okresu, gdyby warunki śnieżne na to pozwalały, kursować będą: w soboty i dni przed świętami wjeżdżający z Katowic do Żywca nocą, a o godz. 15.23 do Zwardonia i Zakopanego bezpośrednio. W Żywcu nocą zostanie podzieleny na wagony idące do Zakopanego i do Zwardonia. Do Zakopanego przewidziano o godz. 21.20. Powroci do Katowic w niedzielę włącznie, 21.20 o godz. 21.20. Bilety wyściskowe, bezskładowe i zakładowe o wagi 100-1500 włącznie, są na ten okres są również ważne. Jeżeli wyniki frekwencji będą dodatnie, połączenie to zostanie utrzymane na cały rok.

(-) **Biblioteka Ślaska.**

Biblioteka Ślaska ogłosiła jest otwarta w nowej siedzibie w gmachu Domu Oświatowego przy ul. Francuskiej 12, w którym zajęcia obszerne lokale na I piętrze. Czytelnia Biblioteki, wyposażona w księgozbiór podręczny obejmuje encyklopedię, bibliografię, źródła i podręcznik, z wszystkich ważniejszych dziedzin nauki, jest otwarta w dni powszednie od godz. 9-14 i od 16-19 w soboty, w soboty tylko od godz. 9-14. Wypożyczalnia Biblioteki jest czynna w dni powszednie z wyjątkiem sobót od godz. 14-15.45 w sobotę zaś od godz. 12.30 do 13.30. Czytelnia prawnicza, zaopatrzona w specjalną biblioteczną podrecznicą z zakresu prawa, pozostała w gmachu Sejmiku i Urzędu Wojewódzkiego i Petri, pokój 368, jest otwarta codziennie od godz. 8-15, w sobotę od godz. 8-13, a poza tym jeszcze w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16-19 poniedziałki, Karty biblioteczne, które uczyniają do korzystania z Biblioteki, wydaje wypożyczalnia w nowym gmachu w dni powszednie z wyjątkiem sobót od godz. 12-14 w poniedziałku.

(-) **Zdzienie w Kolekturze Łotewskiej.**

30 ub. przyrzeczono za kradzież znaczków pocztowych w Kolekturze Loterii Państw Katala przy ul. św. Jana - Berolda Krzeszewska, pomocnika biurowego, lat 20, zam. w Mielu Dąbrowskim przy ul. Dąbrowskiej 3, Berte Sander, lat 47, zam. w Katowicach, przy ul. Wodnej 3 i W. Heima, lat 17, zam. również w Katowicach, przy ul. Wodnej 3. W czasie rewizji osobistej znaleziono w Krzeszowskiej 2 franki, pochodzące prawdopodobnie z kradzieży w firmie Bernstein w Katowicach, ul. Mieleckiego 8.

(-) **Akcja gwiazdkowa „Wspólny Interes”.**

Z akcji gwiazdkowej zamienionej podobnie jak w ubiegłym roku przez Gen. Dyrektora Hut „Wspólny Interes” i przeprowadzonej w porozumieniu z miejscowym Komitetem Gimnastycznym - skierowała następujące listy bezrobotnych pracowników i ich dzieci: hut „Wspólny Interes”: Huta Batory - 550 osób kosztem 670 zł; Huta Falwa 124 osoby kosztem 275 zł; Huta Hutnicza 658 osób, kosztem 275 zł; Huta Ślaska 192 osoby, kosztem 292 zł; Huta Królowska 568 osób, kosztem 707 zł; Huta Laura 212 osoby, kosztem 207 zł; Huta Złota 314 osoby, kosztem 308 zł; Warsztat 312 osoby, kosztem 47 zł; oraz uruchomiono Huta Marja 42 osoby, kosztem 390 zł. Poza tym udział w akcji wzięli Komitetowi: Cma. W. W. Składowa, H. H. Składowa i 580 zł; i kwoty 375 zł udzielił Mi. Składowy Komitetów. Umów w Łazewnikach 220 zł. Na fundusze złożyły się: dobrovolne składki pracujących robotników (58%) i urzędników (22%) oraz subwencja Nadzoru Sądowego „W II” (23%).

(-) **Obchód Powstała Styczniowego.**

Staraniem Pocztygowego PW odbyła się onegdaj w sali Św. Elżbiety PPW, w Katowicach uroczysta akademja w związku z przypadającą w dniu 22 stycznia rocznicą powstania styczniowego. Na program tej imprezy złożyły się: odczyt w. cęprzeza zarządu okręgowego PPW, Kant. Kurzi o genezie i przebiegu powstania styczniowego. Następnie okroczona ork. estara PPW, rzeźbiarza kilka utworów muzycznych, a chór PPW, odpisał szereg piosenek, poczem odczytły się solowe występy w deklaracji i śpiewy członków organizacji.

Zastępca prawny v. Plessa, mec. Chorzelski skazany na karę aresztu i grzywny

Interesująca od wielu dni opinia publiczna sprawa adw. Bogdana Chorzelskiego, Henryka Lewkowicza i Kazimierza Roszkiewicza znalazła w dniu wczorajszym swój epilog. Mianowicie trybunał pod przewodnictwem sędziego dra Szybka wydał wyrok.

O godz. 13.30 na sali rozpraw wszedł trybunał w pełnym składzie. W miejsce prok. Początki wystąpił prok. Stanisław. Wśród oskarżonych brakowało jedynie Henryka Lewkowicza. Wszystkie miejsca dla publiczności zajęte były już na kwadrans przed wyznaczoną godziną. Wśród publiczności znajduje się wielu przedstawicieli sądownictwa i państwa.

Zaczyna się odczytywanie wyroku. Oskarżony Chorzelski został uznany winnym wpływania na licytantów przy pomocy Lewkowicza, z którym wszedł w porozumienie w celu usunięcia innych osób od udziału w licytacji, wskutek czego Skarb Śląski, jako wierzelnik, ponosił szkodę. Od innych zarzutów, jak od zarzutu zwodzenia Agnieszki Studzińskiej, której osk. obiecał wyrobienie koncesji oraz od zarzutu znieważenia

władz. Chorzelski został uwolniony. Za udowodnione przestępstwa sąd skazał Chorzelskiego na 9 miesięcy aresztu i 5 000 zł. grzywny z zaliczeniem aresztu śledczego. Wykonanie kary zawieszono. Chorzelskiemu na 4 lata.

Lewkowicz Henryk również uznany został winnym wpływania na wynik licytacji z chęcią zysku ze szkodą dla Skarbu Śląskiego, za co skazany został na 3 miesiące aresztu oraz 100 zł. grzywny z zaliczeniem aresztu śledczego. Przyczem również wykonanie kary zostało mu zawieszono na przeciąg 3 lat.

Trzeci oskarżony

Kazimierz Roszkiewicz, urzędnik skarbowy z Paszczyny został uwolniony od winy i kary.

W motywacji sentencji wyroku sąd podniósł fakt stwierdzenia ponad wszelką wątpliwość porozumienia w chęci zysku między Chorzelskim i Lewkowiczem, co ustalono na podstawie zeznań

świadków. Skutkiem zmniejszenia kofa licytantów i uniemożliwienia prowadzenia licytacji w normalnych warunkach Skarb Śląski poniósł duże szkody ze względu na to, że cena przybiła minimalnie przekroczyła cenę wywołania poszczególnych przedmiotów.

Co do trzeciego oskarżonego, Roszkiewicza, sąd wziął pod uwagę okoliczności, że działał on w najlepszej intencji, a jeśli doruszył się przekroczenia przysługujących mu uprawnień urzędowych, to uczynił to pod wpływem osk. Chorzelskiego, którego, jako adwokata, a więc człowieka obeznanego z prawem, nie spodobał o chęć zaskazania sprawę wwezwkowania należności skarbu - oraz za zezwoleniem swego wierzelnika, zastępcy naczelnika Urzędu Skarbowego Szwarca.

Odczytywanie wyroku oraz motywacji trwało godzinę. Wyrok wywołał ogromne wrażenie, jakkolwiek naogół spodziewano się, że oskarżeni zostaną zasądzeni.

Od wyroku tego przysługuje apelacja, z której mec. Chorzelski zapewne skorzysta.

Komisarz demobilizacyjny nie godzi się na redukcję na kop. „Jankowice” i „Richter”.

Rybnik, 1 lutego.

W związku z wnioskami redukcjami zastępca kom. demob. inż. Seroka przeprowadził w tych dniach badanie stanu gospodarczego kopalni „Jankowice” i „Richter”. Kujp. „Jankowice” domaga się zwolnienia na redukcję 350 robotników, a kop. „Richter” 160 robotników. Kom. demobilizacyjny odczytał wydanie decyzji do 15 lutego ze względu na możliwość poprawy w międzyczasie sytuacji w tych kopalniach.

zwolnienia na redukcję 350 robotników, a kop. „Richter” 160 robotników. Kom. demobilizacyjny odczytał wydanie decyzji do 15 lutego ze względu na możliwość poprawy w międzyczasie sytuacji w tych kopalniach.

Z sali sądowej w Chorzowie

Za napadę na strażnika granicznego.

Chorzów, 1 lutego.

Wczoraj przed Sądem Okręgowym w Chorzowie odpowiadał Jan Szuchta oskarżony o to, że 22 marca ub. r. w Pawłowic, chcąc się nielegalnie dostać przez zieloną granicę do Polski, w chwili, gdy został ujęty przez strażnika granicznego, rzucił się na niego i uderzył go w pierś nożem. Dzięki grubemu ubraniu, strażnik odniósł lekką ranę. Sąd skazał go na 7 miesięcy więzienia.

10 miesięcy więzienia za krzywoprzysięstwo.

39-letnia Jadwiga Zajkowska z Chorzowa, zeznając w ub. roku przed Sądem Grodzkim pod przysięgą w sprawie sprzeczeki ze swą przeciwniczką, oświadczyła, że została przez nią obrażona słownie i czynnie. Na mocy jej zeznania przeciwniczka została zasądzona Obecnie sprawa wyszła na jaw, gdyż okazało się, iż zeznania Zajkowskiej były fałszywe. Stała ona wczoraj przed Sądem Okręgowym, który skazał ją na 10 miesięcy więzienia.

Pobił strażnika granicznego.

Za podobny czyn odpowiadał przed tymże Sądem znany przemytnik, Jan Żurkowski z Michalkowic. Napadł on 23 października roku ub. w Brzezimach na strażnika granicznego, w chwili, gdy ten zamierzał go odprowadzić do Urzędu

celnego celem dokonania rewizji. Żurkowski chciał strażnika rozbroić. Skazano go również na 7 miesięcy więzienia.

(-) **Wagony bezpodatności komunikacji Bytom-Zakopane-Wisła-Zwardonia.**

DOK, w Katowicach komunikuje: Z dniami 9 lutego zaprowadza się następujące wagony bezpośrednio komunikacji z Beuthen O.S.: I) 1 wagon; II i III klasy Beuthen Olsztyn przez Chorzów-miasto, Katowice, Oświęcim, Spychowice, Sucha przy poc. Nr. 617-3559 1311 Beuthen od: 15.15, Chorzów 18.39, Hajduki od: 15.45, Katowice od: 16.02 Zakopane przy: 22.10, Pod-Katowice od: 16.02 Zakopane przy: 22.10. Pod-tęgo wagonu ta sama droga poc. a. m. 1312 od: 16.02 Zakopane od: 17.10, Katowice przy: 22.12, Hajduki przy: 24.00, Chorzów przy: 04.7, Beuthen przy: 0.30. Wagon ten kursuje do Zakopanego w dni przedświąteczne i wraca ze Zakopanego w dni świąteczne. 2) Jeden wagon II i III klasy Beuthen - Wisła przez Chorzów, Katowice-Orzesze, Chyba, Skoczów przy poc. Nr. 517-35-9-815 Beuthen od: 15.15, Chorzów od: 15.30, Hajduki od: 15.45, Katowice od: 16.10, Wisła przy: 18.55. Powrót tego wagonu ta sama droga poc. a. m. Nr. 616-338 Wisła od: 18.55, Katowice 21.40, Hajduki przy: 22.07, Chorzów przy: 22.12, Beuthen przy: 22.25. Wagon ten kursuje do Wisły w dni przedświąteczne i wraca z Wisły w dni świąteczne. 3) 1 wagon II i III klasy Beuthen - Zwardonia przez Chorzów, Katowice. Dz. świąteczny przy poc. Nr. 611-417-1811 Beuthen od: 4.00 Chorzów od: 4.30, Zwardonia od: 4.35, Katowice od: 4.59, Chorzów przy: 8.45, Powrót tego wagonu ta sama droga poc. a. m. 1812-338 Zwardonia od: 18.20, Katowice przy: 21.47, Hajduki przy: 22.07, Chorzów

przy: 22.12, Beuthen przy: 22.25. Wagon ten kursuje w dni świąteczne. Wszystkie powyższe wagony kursować będą we wskazanych dniach od 3 marca. Do rei. komunikacji z dnia zaprowadzone bilety wycieczkowe ze stacji Beuthen. W dniu 1 lutego br. kursują wagony do Zakopanego i Wisły, a dnia 2 lutego do Zwardonia w wymienionym; pocągami tylko do Chorzowa i wraca dnia 3 lutego tylko do Chorzowa.

(-) **Nowa wialka Kolektury Loterii Państwowej w Katowicach.**

W ostatnich dniach nastąpiło otwarcie nowej wialki kolektury Loterii Państwowej w Katowicach. Założył ją Śląski Okręg Lg. Ubrojona Powiatowa i Przew. węgowej w Odrodki Propagandy LOPP przy ul. Mariackiej 3. Przez założenie Kolektury dały LOPP do stworzenia sobie jeszcze jednego źródła dochodów, by móc w przyszłości waga pow. eksc. fundusze na rozwój polskiego lotnictwa i organ. zacie. obrony przeciwlotniczej kraju. Należy się spodziewać, że ta nowa placówka spotka się z powodzeniem ugnaniem i pomarc. em społeczeństwa. Przewidywaniem wszyscy członkowie LOPP powinni o niej pamiętać.

(-) **Baj katarów.**

W środę, 6-go lutego w Sali Powstańców w Katowicach odbyła się doroczna bal karnawałowy, z którego dochód przeznaczony jest na dobroczynne zabawy uroczona będzie licznymi występami. Początek o godz. 21-jej.

(-) **Z żalobnej karty.**

28-go ub. m. odbył się w Dzierżkowicach, pow. Korzybski na Śląsku Opolskim pogrzeb śp. Ign. Zamkoba, w którym wzięła udział cała ludność miejscowa. Msze żałobna odbywał miejscowy proboszcz. Przeniół nad grzebem o zasługach śp. zmarłego ks. proboszcz, Półdzas Kulturkampfu śp. Zamkob. broniał warty o'ców był sżkanowany przez dawniejsze władze i zost. zwolniony ze służby kolejowej. Śp. Zamkob. Ignacy był dobrym katolikiem i wernym sługą naszej Ojczyzny, był kolporterem przez przeszło 60 lat różnych polskich gazet i pracował w szeregu polskich organiz. Należał z em. a Śląska która nie została przyłączona do Polski, lekka mu będzie.

(-) **Mleko potniałof**

Medywarzadzka komisja mleczarska ustaliła cenę mleka za 1 litr zł 0.20.

(-) **Śmierć dzielnikarza niemieckiego.**

Jak donosi „Kattowitzer Zeitung” onegdajszej nocy zmarł na skutek ataku sercowego, będącego następstwem grypy 50-letni Juliusz Hartinger, telefonista, współpracownik redakcji „Kattowitzer Zeitung”, która poświadcza znanieru współpracownikowi dłuższe, ciepłe wspomnienie.

(-) **Kradzieże.**

Nieznani sprawcy włamali się do mieszkania Dra Romana Szaragera w Katowicach przy ul. Br. Perackiego 2, skąd skradli: w.ekska ilość bielizny męskiej i przybory do gołenias, łącznej wartości 150 zł - Nieznani sprawcy włamali się do restauracji Francuska Pałeczek, mieszczącej się w hali Targowej w Katowicach, skąd skradli kilka butelek wódki, wrobów (wionowce, czary artykuły spożywcze, łącznej wart. 188 zł. Nieznani sprawcy dostali się do mieszkania Stanisława Trembińskiego, zam. w Katowicach przy ul. Dąbrowskiej 2, skąd skradli szafę zegarków, damski brzoziotkowy, 2 pary północek, męsk. ob. i ubranie męskie, łącznej wartości 250 zł.

(-) **Pożar.**

30 ub. m. powstał pożar na balkonie I-go piętra, przy ul. Batoryego 10 w Katowicach, należącego do Herszla Lesmana. Ogień zniszczył 4 poduszki, 3 koldry ledwabne, łącznej wartości 120 zł. Pożar powstał od isker, wypadających z kominu.

Z Katowickiego

(K) **Nabożeństwo z racji Isteści Pana Prezydenta.**

Z okazji Isteści Pana Prezydenta R. P. Ign. Mościckiego odbędzie się w kościele parafialnym w Mysłowicach uroczyste nabożeństwo.

(K) **Akademja ku czci P. Prezydenta RP.**

N. Ch. Z. P. w Szopnicach urządził, dzień w plątek, 1-go lutego o godz. 19-jej w sali starych gm. w Rożdżeniu, uroczystą akademję ku czci 30-letniej pracy naukowej Pana Prezydenta RP., prof. Ignacego Mościckiego. O liczny udział w akademji prosi Zarząd N. Ch. Z. P.

(K) **Imprezy społeczeństwa Tow. Polek.**

20 mb. odbył się tradycyjny „Opiekacz” Tow. Polek z Szopnic poprzedzony „Białym Polakiem” w wykonaniu zespołu członków Tow. Polek, na który przybyli: pp. starosta dr. Sedz. er. postanka dr. Kujawska, naczelnik gmajdy dr. M. Chca, k. er. szkoły Kwoleki, prezes. Wyrzycz, prezes Sp. ja. grono nauczycielskie i inni. Uroczystość zagrała p. przewodnicząca Królkowska.

(K) **Niepożądana wizyta.**

Do mieszkańca Herberta Restela w Katowicach-Lipce przy ul. Złota i weszli złodzieje i skradli w.ekska ilość bielizny męskiej, łącznie 100 zł. Zrzęca niebawami komisjami i walizką poczem uciekli.

(K) Opiekło harcercskie.

Mysłowickie drużyny harcercskie urządziła dnia 1 lutego br. ku czci P. Prezydenta Ign. Mościckiego uroczyste ognisko w sali Pałacu Seminarium Żelaznego na Placu Wolności od godz. 18.30. Na program „ogniska” składali się...

Z Chorzowa

(-) Zimowanie zatargu. Od dłuższego czasu powstały na terenie Chorzowa zatargi między czeladnikami a cechami rzemieślników. Cech zażądał obniżki zarobków czeladników o 37%. Czelnicy nie się zgodzili...

(-) Z życia rzemieślników i wedliniarzy. 27-go bm. odbyło się w lokalu restauracji Rzeźni Miejskiej w Chorzowie zebranie Wolnego Cechu Rzeźników i Wedliniarzy. Zagali celem...

(-) Kary „pomararęczowe”. Nekторы kuncy zamieszkałi w Chorzowie nie zastosowali się do zarządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie...

(-) Nieszczęśliwy wypadek. Jonas Bernard, lat 58, zam. przy ul. Ogrodowej 73, upadł przed kamienicą, własność: Karola Brzozy...

Masz Ty w domu sprzączkę idź sobie „POD BEZCZKĘ” OB AD „80” w Chorzowie i Rynek 5

(-) Awanturnik. Gospodarek Józef, zam. przy ul. Styczynskiej 1, w stanie nietrzeźwości podczas wyprawiania awantur, wybił w ścianie przy ul. Styczynskiej 17 szyby oraz uszkodził inne przedmioty.

(-) Smutny epilog srebrnego wesela. W Sądzie Okręgowym w Chorzowie odbyła się wczoraj rozprawa przeciwko restauratorowi Paszkowi i rzemieślnikowi z Chorzowa (ul. Łukaszczyka 2), za awanturowanie się...

(-) Futro z Niemiec. Straż Graniczna zajęła podczas przeprowadzonej rewizji mieszkanek w Frachowej Alcei w Chorzowie 1 i przy ul. Wolności 72 — futro damskie, walizkę i inne drobne przedmioty...

(-) Awantura podczas zalmowania rzeczy. 29 bm, około godz. 12.30 podczas zalecia przedmiotów w składzie fryzjerskim Machtingera Lejusia w Chorzowie I, ul. Ligota Górnicza 47, przez sekretarza Urzędu Skarbowego, Czajora — Machtinger stał przed swoim rzeczami...

Z Pszczyńskiego

(P) 20-letni teatr amatorskiego. Z okazji 20-lecia w dniu 2-ego bm pierwszego polskiego teatru amatorskiego w Dziećkowcach odbyła się Tęcza. Spektakl „Szołtyś” sztuka „Trzej Królowie a Hieroda” oraz „Wrota czyski”.

Projekt regulacji rzek

na posiedzeniu Śląskiej Rady Wojew.

Śląska Rada Wojewódzka na posiedzeniu w dniu wczorajszym zatwierdziła projekt lokalnej regulacji rzeki Białki pod Komorowicami na przestrzeni od mtr. 10 960 do 11 200 oraz projekt regulacji rzeki Brynicy na przestrzeni 32,5 km.

Radykalne „powitanie” p. Kowala z Lipin w Niewiadomiu

W ubiegły wtorek zwołał „zbawienny wódz” Kowal-Lipiński konstytucyjną sejmnię w Niewiadomiu w lokalu p. Musiolki celem założenia w tej miejscowości swego oddziału. Na sali pojawił się sam „wódz” w otoczeniu swych „adutantów” oraz stądka swych owieczek, rekrutujących się spośród najcięższych indywiduali wiości Pazo-

branych sobkowiek dążenia „błękitnego”, przyczem nie omisskali także wspomnieć o jego awanturniczej przeszłości. Powstał nieopisany tumult na sali. Na błękitnej kossuli „führera” wyładowało kilkadziesiąt zgnytych jaj, z pod kapot robotniczych ukazały się długie bykowiec i dębowe łaski. Zanosilo się na „radykalne uszrowienie” Kowala. Sytuację „wodza” usiłowali ratować jego nadworny giermek, jednak wzburzeni robotnicy siłą ściagneli go ze sceny, garbując mu doraznie skórę. Pierwsi cymchnęli ze sali „adjutanci”, a następnie sam „wódz” smrotnie uciekł przed okno, gdyż wszystkie wejścia zatrasował mur piersi robotników. Z białalnym wołaniem: „Nie bijcie mnie”, uciekał „błękitny radykał” na stację kolejową. Taką radykalną odprawę dał Niewiadomiu „błękitnemu wodzowi”. Jesteśmy pewni, iż od tej odprawy, nie ukaże się więcej błękitna kossula na ulicach Niewiadomia.

Z sali rozpraw sądu grodzkiego

Przed sędzią grodzkim dr. Fiuczkiem stanął wczoraj Józef Ciślak, naturalista, zamieszkały w Katowicach przy ul. Mariackiej nr. 24. Naturalista oskarżony był o sprzeniewierzenie kwoty 300 zł, którą pobral od niejakiej Wandy Lwowskiej tytułem kaucji za posadę w jego zakładzie. — Nieuczciwy naturalista posady nie dał, a pieniądze Lwowskiej przywłaszczyl sobie. Sąd skazał Ciślaka na 300 zł grzywny z zamianą na 60 dni aresztu oraz na 2 tygodnie bezwzględne aresztu.

Również na 2 tygodnie aresztu skazany został bezrobotny Teodor Gola z Welnowa, oskarżony o pobicie urzędnika Komitetu Funduszu Bezrobocia. Gołę poniosł temperament w czasie rozdawania obuwia bezrobotnym. Dostał on mianowicie zamale bućki, w związku z czem wywołał awanturę.

Dwa tragiczne wypadki na stawie hutny

Rybnik, 1 lutego. 29-go bm. zdarzył się na stawie hutny „Silesia” w Paruszowcu nieszczęśliwy wypadek. Na zamierzonym stawie urządził sobie tarzaneczkiwo 6-letnia dziewczynka Leokadja Dziubanka. W pewnej chwili lód nagle załamal się i dziewczynka wraz ze sankami wpadła do wody. Na ratunek tonącej pospieszyla z pomocą jej 8-letnia siostra, która, nie bacząc na grożące jej niebezpieczeństwo, rzuciła się do wody. Młode sily opomocy ją jednak i poczęła ona także tonąć. Wołanie o pomoc uslyszal przechoadzacy obok stawu Krakowczyk Alojzy, który, nie namyślajac się długo, pobiegł na ratunek tonącym dziewczynkom. Jego akcja ratunkowa skoczyła w się pomysłnie, gdyż zdołał uratować obie siostry.

Dziewczynkom prócz wielkiego strachu i zimnej kapieci nic się nie stało. Na drugi dzień, to zn. 30 ub. m. ten sam staw był miejscem podobnego wypadku, który jednak był tragiczniejszy w swych skutkach. Na lód weszła 3-letnia dziewczynka Elżbieta Paszkówna córka Józefa Paszka zamieszkałego w Rybniku przy ul. Przemysłowej. Dziewczynka zajęta swymi sankami nie zauważyła przerebłi w stawie i wpadła do niej wraz z sankami! Młenoctwo nie umiejac pływać, poszło odrazu na dno. Na ratunek tonącej rzuciła się z pomocą jej matka Monika, która zdołała już tylko wyłagnąć martwe zwłoki swej córeczki. Sprowadzono ją na miejsce wypadku dr. Rostek zdołał już stwierdzić śmierć wskutek utonięcia. Wstepne dochodzenia wykazały, że w obu powyższych wypadkach ponoszą winę rodzice. spowodu braku odpowiedzialnego nadzoru nad dziećmi. Tragiczne te wypadki wywołały przygnębiające wrażenie w Rybniku.

W międzyczasie zebrało się na brzeżu stawu sporo ludzi, którzy urządzili Krakowczykowi i bohaterkiej starszej siostrze Dżlubance żywiłową awanturę.

(P) Targ w Żorach. Najbliższy targ na konie i bydło odbędzie się w Żorach w srode, dnia 6-go bm.

Z Rybnickiego

(R) Ze stodoły. Zarządca dworu Fundacji Polednika w Łyskach Walerjan Piny: zglosil na Poster, Pol w Sumie, że w czasie od 24—27 ub. m. skradli nieznani spracy z zamkniętej stodoły dworskiej 400 kg azotniaku, łącznej wartości 80 zł. (R) Kradła w Niemczech. przyjeżdżają w Polsce. 27-go bm, niejaką Wochinkowa Anna z Kobyl, pow. Rybnik, skradła szlaciaci Klarze Piskorzowej zatrudnionej u właścicieli skłonu Raczka w Raciborzu (Niemcy) sukite, sweter i 6 rmk łącznej wartości przeszło 50 zł. Wochinkowa w krytycznym dniu przybyła do mieszkania Raczka w Raciborzu, gdzie w czasie nieobecności domowników dokonała kradzieży. Złodziejke atrytycznym po przekroczeniu granicy z Niemiec do Polski.

(R) Kradzież szawozw w szucznych. Okradła zgłosil na posterunku policji w Suminie Piny Walerjan, zarządca dworu Fundacji Polednika w Łyskach, pow. Rybnik, że w czasie od 24 do 27-go skradli nieznani spracy z zam-

knieteli stodoły dworskiej około 400 kg azotniaku wartości 80 zł.

Z Tarnogóskiego

(T) Chcieli włamać się do kościoła. W nocy na 28 ubm, nieznani spracy włamali się do kościoła parafialnego w Rybnie, gdzie przy pomocy noża kuchennego usiłowali włamać do skarbnicy, lecz prawdojodnie i splozenie nic nie zabierając zbiegli w niewiadomym kierunku, pozostawiając na miejscu noż kuchenny. (T) Pod kołami furmanki. W Radzionkowic orzeleczana została przez furmankę naladowaną drzewcem 85-letnia Zuzanna Brezna, zam. w Radzionkowic przy ul. Piekarskiej. Staruszka doznała poważnych pokaleczeń wewnętrznych. W stanie groźnym przewieziono ją do szpitala.

Z Lublneckiego

(L) Nie udało się. 17 mieszkanka Anny Famulówny w Rusnowicach skradła rower damski wartości 80 zł. W toku dochodzeń przystrzymano Leona Grzyba z Rusnowic z kłotorem skradziony rower odebrano i zwrócono poszkodowanej.

Kobiety w ciąży muszą się starać o usumecie każdego zaparcia stolca przez używanie naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa, Zai, przez lekarzy.

Miljonerzy z nad polskiego morza



Od chwili ostatniego ciągnięcia Loterii Państwowej, od dnia, w którym padła główna wygrana: milion złotych — cała Polska niezmiernie się interesuje, kto wygrał, co on robi i w jakich okolicznościach to się stało. Podawaliśmy już ogólnikowe dane, dotyczące wybranych fortun. Obecnie udało się nam przeprowadzić ciekawą rozmowę z dwoma z nich, z dr. Urbachem i p. Prowalskim. Obaj pracują w Gdyni, w znanej firmie importu owoców południowych.

— Los swój zawiądzę — mówi p. Urbach — p. Prowalskiemu, który pracuje u mnie. Przyszedł raz do mnie w biurze i pyta, czy nie chciałby z nim do spółki losu. „Z panem chętnie” — odpowiadam i w ten sposób wesliśmy razem w posiadani połówki numeru 72.450. Pan Prowalski, b. miły starszy pan, posiadający zresztą już wnuków, przytakuje i opowiada z humorem:

— Niewiadomo, czy ja mnie szefowi, czy on mnie przyniósł szczęście. Gram już od dawna na loterii i zawsze przegryłem, że muszę wygrać. Gdy w ostatnim ciągnięciu nie nie wychodziło, poczętał mnie p. Urbach, mówiąc, że czeka nas milion. Pieniądze były mi b. potrzebne i jeszcze w przeddzień modliłem się na intencję mojej wygranej. Wygrałem. Dziś pójde już na emeryturę po kilkudziesięciu latach ciężkiej pracy i ciesze się, że mam zabezpieczony byt dla siebie i dla całej rodziny. Emerytura taka p. Prowalskiemu należy się w pełni. Natomiast p. Urbach, znany kupiec gdynski, zamierza zabrać się z jego wielką energią do pracy. Zaczęto roku stracił ogromną sumę na imporcie jabłek. Dziś importuje powalaczki z Hiszpanji i usilnie stara się o udzirowienie w tej gałęzi stosunków. — Oczywiście, na loterii będą też zawsze grał — dodaje z uśmiechem. Charakterystyczne jest, że obaj gracze dowiedzieli się o wygranej podczas pracy. Mieli jednak taki nawal roboty, że przez kilka dni nie mogli wybrać się do Warszawy po odbiór pieniędzy. Z chęcią pozwolili ogłosić swe zwycięstwa, twierdząc, że szczęście nie należy ukrywać, ani się go wstyżać.

A poprobował szczęścia można na nowo, nabijając teraz los do 32-jej Loterii, której główna wygrana w IV-tej klasie wynosi milion zł.

(L) Groźny pożar. W stodole rolnika Piotra Mańki w Lubecku wybuchł pożar, który zniszczył doścześnie stodołę wraz z inasymannym rolniczym i muzejnym zapasem stony, wyrządzając szkodę na około 1300 zł.

(L) Groźny pożar. 30 ub. m. nieznani spracy po oderwaniu płomyj włamali się do wagonu towarowego, przyczepionego do pociągu osobowego Nr. 417, jadącego z Ostrowa w kierunku Tarn. Gór, a w odległości około 1500 mtr od stacji Herby Nowe wyrzucili z wagonu 2 skrzynie z wyrobami męskimi czyszwymi, wazony 200 kg. W czasie natychmiastowego pociągu — ustalono, że spracy skradzione skrzynie rozbiłi w pobliskim lesie zabierając zawartość a skrzynie pozostawili na miejscu.

Z Bielskiego

(B) Repertuar Teatru Polskiego w Bielsku. Niedziela, 3 lutego br. gościnnie występ operetki poznańskiej Krysta Leśniczanka” operetka w 3 aktach. Początek o godz. 20-jej. Poniedziałek, dnia 4 lutego br. odgra zespół teatru katowickiego „Janka” komedia w 3 aktach (4 odsłonach). Początek o godz. 20-jej.

(B) Repertuar kin: Kino Miejskie Bielsko: „Jesi szampańska noc” Kino „Rano” Bielsko: „Dla ciebie śniewam” Kino Anny Bala: „Przeor Kordecki”.

(B) Stawki komunalnego podatku budynkowego w Bielsku. Rada przybryczna komisarza rządowego m. Bielska ustaliła wysokość stawek podatku budynkowego na r. 1935/36. Stawki te wynoszą przy czyszwowej wartości budynku 50 tys. zł — 2% od 50 — 75 tys. — 3% od 75 do 150 tys. — 4% powyżej 150 tys. — 5%. Wartość czyszwowa budynków oblicza się, mnożąc roczny czynsz przez 10. Nowe domy, przebudowane lub nadbudowane wolne sa od podatku na przeciąg lat 15-ty od chwili oddania budynku do użytku.

Z C eszyskiego

(C) Z Towarzystwa Teatru Polskiego w Cieszynie. 1 lutego będzie wystawiona operetka „Krysta Leśniczanka” pod dyrekcją kapelmistrza Z. Wojciechowskiego z udziałem tetera opery „Woskiewicz i Wiśniewskiego i artystki warszawskiej D. Leskiej.

